

PROIECT DE LEGE**privind siguranța operațiunilor petroliere offshore**

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I**Obiectul și domeniul de aplicare**

Art. 1. – (1) Prezenta lege are ca obiect stabilirea cerințelor minime necesare pentru prevenirea accidentelor majore și limitarea consecințelor unor astfel de accidente ce vizează operațiunile petroliere din zonele din Marea Neagră aflate sub jurisdicția României, determinate conform principiilor dreptului internațional și convențiilor internaționale la care România a aderat, Legii nr. 17/1990 privind Regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României și oricăror altor acte normative aplicabile.

(2) Prezenta lege nu aduce atingere legislației naționale referitoare la securitatea și sănătatea lucrătorilor, în special dispozițiilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, Hotărârii Guvernului nr. 1425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 și ale Hotărârii Guvernului nr. 1050/2006 privind cerințele minime pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor din industria extractivă de foraj.

(3) Prezenta lege nu aduce atingere dispozițiilor Legii Petrolului nr. 238/2004, Hotărârii Guvernului nr. 2075/2004 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii petrolului nr. 238/2004, Hotărârii Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, Hotărârii Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, Hotărârii Guvernului nr. 564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul și Legii nr. 278/2013 privind emisiile industriale, Hotărârii Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 2. – În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

1. „acceptabil” în raport cu un risc, înseamnă un nivel de risc pentru care timpul, costurile sau eforturile pentru a-l reduce și mai mult ar fi extrem de disproporționate față de beneficiile unei astfel de reduceri; în evaluarea caracterului flagrant disproporționat al timpului, costurilor sau eforturilor față de avantajele reducerii în continuare a riscului, se au în vedere nivelurile de risc din cele mai bune practici compatibile cu activitatea întreprinsă;

2. „acceptare” în legătură cu raportul privind pericolele majore, înseamnă comunicarea în scris de către autoritatea competentă către operator sau proprietar a faptului că raportul, dacă este pus în aplicare astfel cum se prevede în cuprinsul său, este în conformitate cu cerințele prezentei legi; acceptarea nu implică niciun transfer de responsabilitate pentru controlul pericolelor majore către autoritatea competentă;

3. „accident major” înseamnă, în raport cu o instalație sau o infrastructură conectată:

a) un incident care implică o explozie, un incendiu, pierderea controlului asupra sondei sau o deversare de petrol, gaz sau substanțe periculoase care implică sau pentru care există un risc semnificativ să implice decese sau vătămări grave ale persoanelor;

b) un incident care provoacă daune grave instalației sau infrastructurii conectate care implică sau în legătură cu care există un risc semnificativ să implice decese sau vătămări grave ale persoanelor;

c) oricare alt incident care are ca rezultat decesul sau vătămarea gravă a cinci sau mai multe persoane de pe instalația offshore de la care provine sursa de pericol sau care efectuează operațiuni petroliere offshore în legătură cu instalația sau cu infrastructura conectată; sau

d) orice incident de mediu major care rezultă din incidentele menționate la lit. a), b) și c).

În scopul determinării dacă un incident constituie un accident major în temeiul lit. a), b) sau d), o instalație operată de la distanță fără personal este tratată ca și cum ar fi operată cu personal.

4. „acord petrolier” este actul juridic încheiat, între ANRM și una sau mai multe persoane juridice române sau străine, în vederea acordării concesiunii petroliere, potrivit prevederilor Legii Petrolului nr. 238/2004;

5. „autoritate competentă” înseamnă Autoritatea Competentă de Reglementare a Operațiunilor Petroliere Offshore la Marea Neagră, autoritate publică înființată în

temeiul prezentei legi și care este responsabilă pentru atribuțiile conferite prin prezenta lege;

6. „autoritatea semnatară a acordurilor petroliere” este Agenția Națională pentru Resurse Minerale, denumită în continuare ANRM, potrivit prevederilor Legii Petrolului nr. 238/2004;

7. „consultare tripartită” înseamnă o modalitate formală pentru a permite dialogul și cooperarea între autoritatea competentă, operatori/ proprietari și reprezentanții lucrătorilor;

8. „contractor” înseamnă orice entitate contractată de operator sau proprietar pentru a îndeplini atribuții specifice în numele operatorului sau proprietarului;

9. „corespunzător” înseamnă corect sau absolut adecvat, luând în considerare raportul efort și cost, cu privire la o anumită cerință sau situație, bazându-se pe justificări obiective și care poate fi demonstrat printr-o analiză, o comparație cu standardele corespunzătoare sau prin alte soluții folosite în situații comparabile de către alte autorități sau industria de profil;

10. „eficiența intervenției în cazul unei scurgeri de petrol” înseamnă eficiența sistemelor de intervenție în cazul scurgerilor de petrol în cadrul intervenției lor în cazul unei scurgeri de petrol, pe baza unei analize a frecvenței, duratei și momentului producerii condițiilor de mediu care ar împiedica o intervenție; evaluarea eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol se exprimă ca procent din timpul în care aceste condiții nu sunt prezente și include o descriere a limitelor de exploatare impuse instalațiilor vizate ca urmare a evaluării respective;

11. „elemente critice de siguranță și de mediu” înseamnă elementele unei instalații, inclusiv programe de calculator, al căror scop este prevenirea sau limitarea consecințelor unui accident major sau a căror defectare ar putea provoca sau contribui în mod substanțial la un accident major;

12. „entitate” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau o grupare de astfel de persoane;

13. „exploatare” are înțelesul dat de Legea Petrolului nr. 238/2004;

14. „explorare” înseamnă ansamblul de studii și operațiuni care se realizează pentru cunoașterea condițiilor geologice de acumulare a petrolului și cuprinde identificarea zăcămintelor, evaluarea cantitativă și calitativă a acestora, precum și determinarea condițiilor tehnice și economice de valorificare, potrivit prevederilor Legii Petrolului nr. 238/2004;

15. „incident de mediu major” înseamnă un incident care are sau ar putea avea efecte negative semnificative asupra mediului, în conformitate cu prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului;

16. „industrie de profil” înseamnă entități care sunt direct implicate în operațiunile petroliere offshore care fac obiectul acestei legi sau ale căror activități sunt strâns legate de operațiunile respective;

17. „infrastructură conectată” înseamnă în cadrul zonei de siguranță sau într-o zonă adiacentă aflată la o distanță mai mare de instalație, astfel cum este determinată de operator sau proprietar în raportul privind pericolele majore:

a) orice sondă și structurile aferente, unitățile și dispozitivele suplimentare conectate la instalația offshore;

b) orice echipament care este operat sau componente/ mecanisme aflate pe structura principală a instalației sau fixate de aceasta;

c) orice echipament atașat de conducte sau componente/ mecanisme atașate conductelor;

18. „instalație” înseamnă o instalație staționară, fixă sau mobilă, sau o combinație de instalații, interconectate permanent prin punți sau alte structuri, utilizate în cadrul operațiunilor petroliere offshore sau în legătură cu astfel de operațiuni; instalațiile includ instalații de foraj offshore mobile numai atunci când acestea sunt staționate în zona offshore pentru activități de foraj, de producție sau de alt tip, asociate cu operațiunile petroliere offshore;

19. „instalație de exploatare” înseamnă o instalație utilizată pentru exploatarea petrolului;

20. „instalație neproductivă” înseamnă o instalație alta decât o instalație utilizată pentru exploatarea petrolului;

21. „începerea operațiunilor” înseamnă momentul în care instalația sau infrastructura conectată este utilizată pentru prima dată în scopul operațiunilor pentru care a fost proiectată;

22. „modificare substanțială” înseamnă:

a) în cazul unui raport privind pericolele majore, o modificare a condițiilor pe baza cărora a fost acceptat raportul original, inclusiv, între altele, modificări fizice, disponibilitatea de noi cunoștințe sau tehnologii și modificări la nivelul managementului operațional;

b) în cazul unei notificări privind operațiuni la sondă sau privind operațiuni combinate, o modificare a condițiilor pe baza căreia a fost transmisă notificarea originală, inclusiv, între altele, modificări fizice, înlocuirea unei instalații cu alta, disponibilitatea de noi cunoștințe sau tehnologii și modificări la nivelul managementului operațional;

23. „offshore” înseamnă situat în apele maritime interiorare, marea teritorială, în zona contiguă și în zona economică exclusivă sau pe platoul continental al Mării Negre sub jurisdicția României, în sensul dispozițiilor Convenției Națiunilor Unite asupra Dreptului Mării;

24. „operator” înseamnă titularul de acord petrolier sau entitatea nominalizată de către titularul de acord petrolier să conducă efectuarea operațiunilor petroliere offshore, inclusiv planificarea și executarea unei operațiuni la sondă sau gestionarea și controlul funcțiilor unei instalații de exploatare;

25. „operațiune combinată” înseamnă o operațiune efectuată de pe o instalație împreună cu o altă instalație sau alte instalații în scopuri legate de cealaltă (celelalte) instalație (instalații) și care cresc substanțial riscurile referitoare la siguranța persoanelor sau protecția mediului de pe oricare dintre instalații sau de pe toate instalațiile în cauză;

26. „operațiune la sondă” înseamnă orice operațiune la sondă ce ar putea avea drept consecință scurgerea accidentală a unor substanțe care ar putea provoca un accident major, operațiuni care includ forajul unei sonde, repararea sau modificarea unei sonde, suspendarea operațiunilor la sondă și abandonarea permanentă a unei sonde;

27. „operațiuni petroliere offshore” înseamnă toate activitățile asociate cu instalația sau infrastructura conectată, inclusiv proiectarea, planificarea, construcția, operarea și dezafectarea acestora, legate de explorarea și exploatarea de petrol, dar excluzând transportul petrolului de pe o coastă pe alta;

28. „pericol major” înseamnă o situație care prezintă potențialul de a provoca un accident major;

29. „perimetru petrolier” are înțelesul dat de Legea Petrolului nr. 238/2004;

30. „plan extern de intervenție în caz de urgență” înseamnă o strategie locală, națională sau regională pentru prevenirea extinderii sau limitarea consecințelor unui accident major legat de operațiunile petroliere offshore care utilizează toate resursele disponibile ale operatorului, așa cum sunt descrise în planul relevant intern de intervenție în caz de urgență, precum și orice resurse suplimentare puse la dispoziție la nivelul local, national sau la nivelul Statelor Membre ale Uniunii Europene, după caz;

31. „plan intern de intervenție în caz de urgență” înseamnă un plan pregătit de operatori sau de proprietari în conformitate cu cerințele din prezenta lege privind măsurile de prevenire a extinderii sau de limitare a consecințelor unui accident major legat de operațiunile petroliere offshore;

32. „proprietar” înseamnă o entitate care are dreptul legal de a conduce activitățile legate de instalațiile neproductive;

33. „publicul” înseamnă una sau mai multe persoane fizice sau juridice, asociații ale acestora, organizații sau grupuri ale acestora;

34. „risc” înseamnă combinația dintre probabilitatea unui eveniment și consecințele evenimentului respectiv;

35. „titularul acordului petrolier” înseamnă persoana juridică română sau străină, căreia i s-a acordat dreptul de a efectua operațiuni petroliere în baza unui acord petrolier, potrivit prevederilor Legii Petrolului nr. 238/2004;

36. „verificare independentă” înseamnă o evaluare și o confirmare a validității declarațiilor scrise speciale de către o entitate sau o structura organizatorică din cadrul operatorului sau proprietarului și selectată de către operator sau proprietar, care nu se află sub controlul sau sub influența entității sau structurii organizatorice care utilizează declarațiile respective;

37. „zonă de siguranță” înseamnă zona aflată în interiorul unei distanțe de 500 de metri față de orice punct al instalației;

CAPITOLUL III

Principii generale de gestionare a riscurilor privind operațiunile petroliere offshore

Art. 3. – (1) Operatorii au obligația să adopte toate măsurile corespunzătoare pentru prevenirea accidentelor majore în cadrul operațiunilor petroliere din zonele din Marea Neagră aflate sub jurisdicția României, să respecte cerințele prevăzute în legislația relevantă în vigoare, precum și /reglementările emise și măsurile impuse de autoritatea competentă în conformitate cu prevederile legale aplicabile, și procedurile interne relevante ale operatorului.

(2) Operatorii nu sunt eliberați de obligațiile reglementate la alin. (1) în cazul în care acțiunile sau omisiunile care au condus sau au contribuit la accidente majore aparțin contractorilor lor.

(3) În cazul unui accident major, operatorii au obligația să ia toate măsurile necesare pentru a limita efectele acestuia asupra sănătății umane și asupra mediului.

(4) Operatorii au obligația să se asigure că operațiunile petroliere offshore sunt efectuate în baza unei gestionări sistematice a riscurilor, astfel încât riscurile reziduale de accidente majore în cazul persoanelor, mediului și instalațiilor offshore să fie acceptabile.

CAPITOLUL IV

Considerente privind siguranța și mediul cu privire la acordurile petroliere

Art. 4. – (1) Deciziile privind încheierea sau transferarea acordurilor petroliere având ca obiect operațiuni petroliere offshore țin seama de capacitatea solicitantului de a respecta cerințele cu privire la executarea operațiunilor petroliere offshore, astfel cum este prevăzut în acordul petrolier, reglementat de legislația relevantă națională în vigoare și de legislația Uniunii Europene direct aplicabilă.

(2) În evaluarea capacității tehnice și financiare a solicitantului unui acord petrolier se țin cont de:

(a) riscurile, pericolele și orice alte informații legate de zona autorizată în cauză, inclusiv, atunci când este cazul, costul degradării mediului maritim conform art. 8 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 71/2010 privind stabilirea strategiei pentru mediul marin, cu modificările ulterioare;

(b) etapa specifică a operațiunilor petroliere offshore;

(c) capacitățile financiare ale solicitantului inclusiv orice garanție financiară pentru acoperirea răspunderii pentru daunele care pot rezulta din operațiunile petroliere offshore în cauză, inclusiv răspunderea pentru daunele economice potențiale;

(d) informațiile disponibile referitoare la siguranța și la performanța în materie de mediu, inclusiv cu privire la accidentele majore, care sunt aplicabile operațiunilor pentru care se solicită acord petrolier;

Înainte de încheierea sau transferul acordului petrolier, autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, se consultă în cazurile în care este necesar cu autoritatea competentă.

(3) Titularul acordului petrolier desemnează operatorul și stabilește atribuțiile acestuia și notifică în acest sens autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM;

(4) Procedurile de încheiere a acordului petrolier pentru operațiunile petroliere offshore se organizează astfel încât informațiile culese în urma explorării să poată fi luate în considerare de către autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, înainte de începerea exploatarei.

(5) Încheierea acordului petrolier pentru operațiunile petroliere offshore este condiționată de elaborarea de către operatori sau proprietari a planurilor interne de intervenție în caz de urgență, conform prevederilor art. 13 și art. 27.

(6) Evaluarea capacităților tehnice și financiare ale unui aplicant pentru un acord petrolier ține cont în mod deosebit de caracteristicile tuturor mediilor marine și costiere sensibile din punct de vedere ecologic, în special ecosistemelor care au un rol important pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, cum ar fi mlaștinile sărăturate, solul submarin de iarbă de mare precum și zonelor marine protejate, precum ariile speciale de conservare în sensul Ordonanței de Urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare, zonele speciale de protecție în sensul Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârii Guvernului pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare și Hotărârii Guvernului nr. 1143/2007 privind instituirea de noi arii naturale protejate și zonele marine protejate în conformitate cu prevederile acordurilor internaționale la care Uniunea Europeană sau România sunt parte.

CAPITOLUL V

Participarea publicului cu privire la efectele operațiunilor petroliere offshore planificate de explorare asupra mediului

Art. 5. – (1) Forajul unei sonde în scopul explorării printr-o instalație neproductivă începe numai după ce titularul de acord petrolier a desfășurat, din timp și în mod efectiv, procedurile de consultare a publicului în ceea ce privește posibilele efecte asupra mediului ale operațiunilor petroliere offshore planificate. Procedurile de consultare a publicului se desfășoară cu respectarea legislației Uniunii Europene de directă aplicare și în special a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care consultarea publicului nu s-a desfășurat potrivit prevederilor alin. (1), autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, se asigură că următoarele obligații sunt îndeplinite:

a) informarea publicului fie prin anunțuri publice, fie prin alte mijloace adecvate, cum ar fi pe cale electronică, în ceea ce privește amplasamentul unde sunt prevazute operațiunile de explorare;

b) identificarea publicului interesat care include publicul afectat sau potential afectat sau care are un interes în decizia de a permite operațiuni de explorare, inclusiv organizații nonguvernamentale care promovează protecția mediului sau alte organizații relevante;

c) punerea la dispoziția publicului a informațiilor relevante privind aceste operațiuni planificate, inclusiv, între altele, cele privind dreptul de participare la luarea deciziilor și autoritatea căreia i se pot adresa observații sau întrebări/ nelămuriri;

d) asigurarea dreptului publicului de a-și exprima observațiile și opiniile la momentul în care toate opțiunile decizionale sunt posibile, în sensul că perioada de consultare se va desfășura înainte de momentul adoptării deciziilor privind autorizarea explorării;

e) asigurarea faptului că rezultatele consultării publicului sunt luate în considerare în mod corespunzător la adoptarea deciziilor de la lit. d);

(3) După examinarea observațiilor și a opiniilor exprimate de către public, autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, informează cu promptitudine publicul cu privire la deciziile adoptate și la motivele și considerentele pe care se bazează acestea, inclusiv informații despre procesul de consultare a publicului. Perioadele de timp pentru consultarea publicului se stabilesc în mod rezonabil, în fiecare etapă a consultării publice.

(4) Prezentul articol nu se aplică în ceea ce privește acordurile de concesiune semnate înainte de 18 iulie 2013.

CAPITOLUL VI

Operațiuni petroliere offshore în perimetrele petroliere

Art. 6. – (1) Instalațiile de exploatare și infrastructura conectată sunt operate doar în perimetrele autorizate și numai de către operatori desemnați în acest scop, conform art. 4, alin. (3).

(2) Autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, solicită titularului de acord petrolier să se asigure că operatorul are capacitatea de a respecta cerințele pentru operațiunile petroliere specifice din cadrul acordului petrolier.

(3) Pe întreaga durată a operațiunilor petroliere offshore autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, solicită titularului de acord petrolier să ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că operatorul respectă cerințele și își îndeplinește funcțiile și responsabilitățile în temeiul prezentei legi.

(4) În cazul în care autoritatea competentă apreciază, pe baza criteriilor de la art. 8 alin. (7) din prezenta lege, că operatorul nu mai are capacitatea de a respecta cerințele relevante în conformitate cu prezenta lege, notifică punctul său de vedere în acest sens autorității semnatară a acordurilor petroliere, ANRM. Autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, poate lua în considerare punctul de vedere al autorității competente.

(4¹) Ulterior, dacă autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, ia în considerare punctul de vedere al autorității competente, sub rezerva acordării în prealabil operatorului a unui termen de 90 de zile pentru remediere și care nu s-a realizat până la sfârșitul acestui termen, va notifica în scris titularul acordului petrolier, privind neîndeplinirea responsabilităților în cauză iar acesta poate propune autorității semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, desemnarea unui un alt operator.

(4²) În cazul în care titularul decide înlocuirea operatorului, un nou operator va fi desemnat în cel mult 60 de zile de la data la care titularul a fost notificat de către autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, iar până la data la care operatorul nou desemnat este aprobat de către autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, operațiunile petroliere offshore se efectuează cu operatorul existent.

(5) Autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, se asigură că nu sunt începute sau continuate operațiuni cu instalații de exploatare și neproductive până când raportul privind pericolele majore nu a fost acceptat, de către autoritatea competentă în temeiul prezentei legi. Autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, se asigură că operațiunile la sondă sau operațiunile combinate nu încep sau nu continuă înainte ca raportul privind pericolele majore pentru instalațiile implicate să fi fost acceptat conform prezentei legi. Mai mult, astfel de operațiuni nu încep sau nu continuă până când nu a fost transmisă, autorității competente, o notificare referitoare la operațiuni la sondă sau o notificare privind operațiuni combinate, în temeiul art. 10 alin. (1) lit. h) sau i) sau dacă autoritatea competentă formulează obiecții cu privire la conținutul unei notificări.

(6) Operatorul asigură o zonă de siguranță în jurul unei instalații, în care navele au interdicția de a intra sau de a rămâne. Interdicția nu se aplică unei nave care intră sau care rămâne în zona de siguranță, dacă se află într-una din următoarele situații:

a) în legătură cu punerea, inspectarea, testarea sau repararea, întreținerea, alterarea, reînnoirea sau scoaterea oricărui cablu sau conductă submarină din zona de siguranță sau din proximitatea sa;

b) în condițiile în care furnizează servicii pentru orice instalații din zona de siguranță sau transportă persoane sau bunuri dinspre/înspre acestea;

- c) pentru a inspecta orice instalație sau infrastructură conectată din acea zonă de siguranță care se află sub jurisdicția României în Marea Neagră;
- d) în cazul operațiunilor de salvare de vieți sau de bunuri;
- e) din cauza intemperiilor;
- f) atunci când se află în pericol;
- g) în cazul în care operatorul, proprietarul sau autoritățile abilitate ale statului și-a exprimat acordul.

(7) Se reglementează un mecanism pentru participarea efectivă la consultările tripartite între autoritatea competentă, operatori, proprietari și reprezentanții lucrătorilor privind formularea standardelor și politicilor care se ocupă de prevenirea accidentelor majore.

CAPITOLUL VII

Răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului

Art. 7. – Fără a aduce atingere domeniului de aplicare a răspunderii de mediu referitoare la prevenirea și repararea prejudiciilor aduse mediului, astfel cum este reglementat prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 68/2007, cu modificările și completările ulterioare, titularul acordului petrolier este răspunzător financiar pentru prevenirea și repararea prejudiciilor asupra mediului, așa cum sunt definite de art. 2 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 68/2007, provocate de operațiunile petroliere offshore efectuate de titularul acordului petrolier sau de operator, sau în numele acestora.

CAPITOLUL VIII

Funcționarea Autorității Competente de Reglementare a Operațiunilor Petroliere Offshore la Marea Neagră

Art. 8. – (1) Se înființează autoritatea competentă de Reglementare a Operațiunilor Petroliere Offshore la Marea Neagră abilitată pentru aplicarea dispozițiilor prezentei legi, autoritate administrativă, de specialitate, cu personalitate juridică aflată în subordinea Secretariatului General al Guvernului, care exercită următoarele atribuții:

- a) evaluarea și acceptarea rapoartelor privind pericolele majore, evaluarea notificărilor privind proiectarea și evaluarea notificărilor privind operațiunile la sondă sau operațiunile combinate și a altor astfel de documente care îi sunt prezentate;
- b) supravegherea respectării dispozițiilor prezentei legi de către operatori și proprietari, inclusiv inspecții, control, investigații și alte măsuri de punere în aplicare;
- c) consilierea altor autorități sau organisme, inclusiv a autorității semnatare a acordurilor petroliere, ANRM, pentru operațiuni petroliere offshore;
- d) elaborarea planurilor anuale în conformitate cu art. 20;

- e) elaborarea de rapoarte;
- f) cooperarea cu autoritățile competente ale diferitelor State Membre sau cu punctele de contact în temeiul art. 26;
- g) instituie o politică, un proces și proceduri pentru o evaluare completă a rapoartelor privind pericolele majore și a notificărilor prezentate în temeiul art. 10, precum și pentru supravegherea conformării cu dispozițiile prevăzute în prezenta lege, incluzând inspecții, investigații și măsuri de constrângere;
- h) după caz, pregătește și pune în aplicare proceduri coordonate sau comune cu alte autorități din Statele Membre ale Uniunii Europene pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei legi;

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), în special cele prevăzute la lit. a), b) și c), autoritatea competentă acționează obiectiv și independent de alte autorități care exercită oricare dintre funcțiile de reglementare legate de dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore, autorizarea operațiunilor petroliere offshore, colectarea și gestionarea veniturilor din acele operațiuni, cu evitarea conflictului de interese între funcțiile autorității competente, pe de o parte, și funcțiile menționate mai sus pentru celelalte autorități, pe de altă parte.

(3) Organizarea și funcționarea autorității competente se aproba prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) În elaborarea Regulamentului de Organizare și Funcționare aprobat prin hotărârea Guvernului prevăzută mai sus se respectă în mod obligatoriu principiile menționate în Anexa III. Regulamentul de Organizare și Funcționare va conține o descriere a modului în care este organizată autoritatea competentă, a motivului pentru care aceasta a fost înstituită într-un anumit mod, a felului în care se asigură îndeplinirea atribuțiilor și respectarea obligațiilor sale, precum și a modului în care se asigură independența și obiectivitatea autorității competente față de funcțiile de reglementare legate de dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore, de autorizare a operațiunilor petroliere offshore, de colectare și gestionare a veniturilor din operațiunile respective, descriere ce va fi pusă la dispoziția publicului.

(5) Autoritatea competentă dispune de resurse umane și financiare adecvate pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei legi, direct proporționale cu amploarea operațiunilor petroliere offshore efectuate în zonele din Marea Neagră aflate sub jurisdicția României, finanțându-se de la:

- a) bugetul de stat;
- b) alte surse prevăzute de lege, inclusiv din recuperarea unor costuri financiare de la titularii acordurilor petroliere, operatori și proprietari, pe bază de tarife fixe transparente, obiective și proporționale, pentru lucrările și serviciile efectuate de

autoritatea competentă în favoarea titularilor de acord petrolier, operatorilor și proprietarilor. Aceste tarife fixe vor fi reglementate prin legislația secundară emisă de autoritatea competentă în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a acestei legi.

(6) Dotarea autorității competente și a autorităților responsabile se va asigura, în regim de urgență, prin fonduri de la bugetul de stat.

(7) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritatea competentă va elabora și publica criteriile de evaluare a capacității operatorului de a respecta cerințele relevante de a efectua operațiuni petroliere offshore.

(8) Autoritatea competentă poate încheia acorduri formale cu agenții competente ale Uniunii Europene sau cu alte organisme adecvate, unde acestea există, pentru furnizarea de expertiza de specialitate pentru sprijinirea autorității competente în îndeplinirea funcțiilor sale de reglementare. În sensul prezentului alineat, un organism nu este considerat adecvat în cazul în care obiectivitatea sa ar putea fi compromisă de conflicte de interese.

(9) De asemenea, în desfășurarea activității sale în conformitate cu art. 27 alin. (2) și (3), art. 28 alin. (1) și (6), art. 29 alin. (1), (2), (3), art. 30 alin. (5), autoritatea competentă încheie în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a Regulamentului de Organizare și Functionare, și ori de câte ori este necesar, Protocoale de Colaborare inter-instituțională, cu autoritățile naționale responsabile de siguranța operațiunilor petroliere offshore, menționate în Anexa X la prezenta lege.

(10) Autoritatea competentă transmite Comisiei Europene raportările prevăzute de prezenta lege, după consultarea instituțiilor menționate la alin. (9) din prezentul articol, atunci când este cazul.

(11) Autoritatea competentă transmite Guvernului la fiecare 2 ani, până la data de 31 martie, pentru aprobare, raportul activității sale.

(12) Guvernul verifică odată cu îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor de către autoritatea competentă, în baza raportării primite conform alin. (10) și caracterul obiectiv și independent al activității autorității competente, respectiv, evitarea conflictului de interese în conformitate cu alin. (2) din prezentul articol.

(13) a) Autoritatea competentă este condusă de un președinte și un vicepreședinte, funcționari publici, numiți pentru o perioadă de 5 ani. Președintele reprezintă autoritatea competentă în relațiile cu terții.

b) Calitatea de președinte și de vicepreședinte este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții publice, cu excepția activității didactice, în condițiile legii. Președintelui și vicepreședintelui le sunt interzise exercitarea, direct sau prin persoane

interpuse, a activităților de comerț și participarea la administrarea sau la conducerea unor societăți comerciale, regii autonome sau organizații cooperatiste;

c) Mandatele președintelui și vicepreședintelui încetează:

- i) la expirarea duratei;
- ii) prin demisie;
- iii) prin imposibilitate de exercitare a mandatului, constând într-o indisponibilitate pe o perioadă mai mare de 60 de zile consecutive;
- iv) la survenirea unei incompatibilități dintre cele prevăzute mai sus;
- v) prin revocare de către autoritatea care i-a numit;
- vi) prin deces;

d) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele emite ordine și decizii. Ordinele și deciziile cu caracter normativ se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Deciziile și ordinele emise de președinte în exercitarea atribuțiilor sale pot fi atacate în contencios administrativ în condițiile legii, în cazul în care au caracter administrativ individual sau de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, dacă au caracter normativ.

CAPITOLUL IX

Rolul Autorității Competente de Reglementare a Operațiunilor Petroliere Offshore la Marea Neagră

Art. 9. – (1) Autoritatea competentă acționează independent de politicile, de deciziile de reglementare sau de alte considerații care nu sunt legate de atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezenta lege, și cu respectarea principiilor stabilite la art. 8 de mai sus.

(2) Autoritatea competentă stabilește nivelul responsabilităților proprii prin Regulamentul de Organizare și Functionare și al responsabilităților operatorului și al proprietarului privind controlul riscurilor de accidente majore.

(3) Autoritatea competentă pune la dispoziția titularului de acord petrolier, operatorilor și proprietarilor, politica, procesul și procedurile în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. g) și pune la dispoziția publicului rezumate ale acestora.

(4) Își fundamentează politica și procedurile de organizare și operaționale pe principiile redată în Anexa III la prezenta lege.

(5) Autoritatea competentă finalizează adoptarea cadrului legal de reglementare a operațiunilor petroliere offshore în concordanță cu prezenta lege în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL X

Documente de transmis pentru efectuarea operațiunilor petroliere offshore

Art. 10. – (1) Operatorul sau proprietarul are obligația de a transmite autorității competente, următoarele documente:

a) politica generală de prevenire a accidentelor majore sau o descriere adecvată a acesteia, în conformitate cu art. 18, alin. (1) și (5);

b) sistemul de gestionare a siguranței și a mediului, sau o descriere adecvată a acestuia, aplicabil instalației, în conformitate cu art. 18 alin. (3) și (5);

c) în cazul unei instalații planificate pentru producție, o notificare privind proiectarea în conformitate cu Anexa I partea 1 la prezenta lege;

d) o descriere a sistemului de verificare independentă în conformitate cu art. 16;

e) un raport privind pericolele majore în conformitate cu art. 11 și art. 12;

f) în cazul unei modificări substanțiale, inclusiv dezasamblarea unei instalații, un raport privind riscurile majore modificat, în conformitate cu art. 11 și art. 12;

g) planul intern de intervenție în caz de urgență sau o descriere adecvată a acestuia în conformitate cu art. 13 și art. 27;

h) în cazul unei operațiuni la sondă, o notificare privind operațiunea la sondă respectivă și informații privind operațiunea la sondă respectivă în conformitate cu art. 14;

i) în cazul unei operațiuni combinate, o notificare privind operațiunile combinate în conformitate cu art. 15;

j) în cazul unei instalații de exploatare existente, care trebuie să fie mutată într-un nou loc de exploatare în care să fie exploatată, o notificare privind mutarea, în conformitate cu Anexa I partea 1 la prezenta lege;

k) orice alte documente relevante solicitate de autoritatea competentă.

(2) Documentele prevazute la alin. (1) lit. a), b), d) și g) însoțesc raportul privind pericolele majore necesar în temeiul alin. (1) lit. e). Politica generală de prevenire a accidentelor majore a unui operator al unei sonde, dacă nu a fost transmisă anterior, se transmite împreună cu notificarea privind operațiunile la sondă care se transmite în temeiul alin. (1) lit. h).

(3) Notificarea privind proiectarea necesară în temeiul alin. (1) lit. c) este transmisă autorității competente în termenul stabilit de către aceasta înainte de prezentarea prevăzută a raportului privind pericolele majore pentru operațiunea planificată. Autoritatea competentă răspunde notificării privind proiectarea prin comentarii de care se ține seama în raportul privind pericolele majore.

(4) În cazul în care o instalație de exploatare existentă urmează să pătrundă în zonele offshore aflate sub jurisdicția României sau să le părăsească, operatorul notifică

autoritatea competentă în scris înainte de data la care se prevede ca instalația de exploatare să pătrundă sau să le părăsească această zonă.

(5) Notificarea privind mutarea necesară în temeiul alin. (1) lit. j) se transmite autorității competente într-un stadiu suficient de timpuriu al evoluției propuse, pentru a permite operatorului să ia în considerare eventualele probleme semnalate de autoritatea competentă în cursul pregătirii raportului privind pericolele majore.

(6) În cazul în care există o modificare substanțială care afectează notificarea privind proiectarea sau mutarea înainte de transmiterea raportului privind pericolele majore, autoritatea competentă este informată cât mai curând posibil în legătură cu modificarea respectivă.

(7) Raportul privind pericolele majore necesar în temeiul alin. (1) lit. e) este înaintat autorității competente într-un termen stabilit de autoritatea competentă care este anterior datei estimate pentru începerea operațiunilor.

CAPITOLUL XI

Raportul privind pericolele majore asociate cu o instalație de exploatare

Art. 11. – (1) Operatorul are obligația de a elabora un raport privind pericolele majore referitor la o instalație de exploatare, care se transmite autorității competente. Raportul va cuprinde informațiile menționate în Anexa I părțile 2 și 5 la prezenta lege și este actualizat dacă este cazul sau atunci când acest lucru este solicitat de autoritatea competentă, pe criterii obiective și nediscriminatorii și justificat în scris.

(2) Reprezentanții lucrătorilor sunt consultați în etapele relevante în cursul pregătirii raportului privind pericolele majore referitor la o instalație de exploatare și sunt oferite probe în acest sens în conformitate cu Anexa I, partea 2, punctul 3 la prezenta lege.

(3) Raportul privind pericolele majore referitor la o instalație de exploatare poate fi pregătit în legătură cu un grup de instalații care fac obiectul acordului autorității competente.

(4) În cazul în care sunt necesare informații suplimentare în vederea acceptării unui raport privind pericolele majore, la cererea scrisă și justificată pe criterii nediscriminatorii și obiective a autorității competente, operatorul furnizează aceste informații și efectuează modificările necesare în raportul privind pericolele majore.

(5) În cazul în care urmează să se facă modificări la instalația de exploatare care duc la o modificare substanțială sau este prevăzută dezasamblarea unei instalații fixe de exploatare, operatorul pregătește un raport modificat privind pericolele majore care se

transmite în temeiul art. 10 alin. (1) lit. f) în termenul stabilit de autoritatea competentă, conform Anexei I, partea 6 la prezenta lege.

(6) Modificările planificate, sau, după caz, dezasamblarea instalațiilor pot fi inițiate numai după ce autoritatea competentă a acceptat raportul modificat privind pericolele majore referitor la instalația de exploatare.

(7) La cererea scrisă și justificată pe criterii nediscriminatorii și obiective a autorității competente sau la cel mult cinci ani, operatorul are obligația de a revizui raportul privind pericolele majore referitor la o instalație de exploatare. Rezultatele reexaminării sunt notificate autorității competente.

CAPITOLUL XII

Raportul privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă

Art. 12. – (1) Proprietarul pregătește un raport privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă, care se transmite autorității competente. Raportul respectiv cuprinde informațiile menționate în Anexa I părțile 3 și 5 la prezenta lege și este actualizat dacă este cazul sau atunci când acest lucru este solicitat în scris și justificat pe criterii nediscriminatorii și obiective de autoritatea competentă.

(2) Reprezentanții lucrătorilor sunt consultați în cursul etapelor relevante ale pregătirii raportului privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă și sunt oferite probe în acest sens în conformitate cu Anexa I partea 3 punctul 2 la prezenta lege.

(3) În cazul în care sunt necesare informații suplimentare în vederea acceptării unui raport privind pericolele majore ce privesc instalațiile neproductive, autoritatea competentă solicita proprietarului, în scris și justificat pe criterii nediscriminatorii și obiective, informațiile necesare pentru a efectua eventualele modificări la raportul asupra pericolelor majore.

(4) În cazul în care urmează să se facă modificări la instalația neproductivă care ar duce la o modificare substanțială sau este prevăzută dezasamblarea unei instalații fixe neproductive, proprietarul pregătește un raport modificat privind pericolele majore, care se transmite în temeiul art. 10 alin. (1) lit. f) în termenul stabilit de autoritatea competentă, în conformitate cu Anexa I partea 6 punctele 1, 2 și 3 la prezenta lege.

(5) În cazul unei instalații fixe neproductive, modificările planificate nu sunt aplicate sau, după caz, dezafectarea nu începe decât după ce autoritatea competentă a acceptat raportul modificat privind pericolele majore referitor la instalația fixă neproductivă.

(6) Modificările planificate, sau, după caz, dezasamblarea instalațiilor mobile neproductive, pot fi inițiate numai după ce autoritatea competentă a acceptat raportul modificat privind pericolele majore referitor la instalația mobilă neproductivă.

(7) La cererea scrisă și justificată pe criterii nediscriminatorii și obiective a autorității competente sau la cel mult cinci ani, operatorul are obligația de a revizui raportul privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă. Rezultatele reexaminării sunt notificate autorității competente.

CAPITOLUL XIII

Planul intern de intervenție în caz de urgență

Art. 13. – (1) Operatorii sau proprietarii, după caz, au obligația de a elabora planuri interne de intervenție în caz de urgență, care se transmit în conformitate cu art. 10 alin.

(1) lit. g) și se actualizează la solicitarea autorității competente. Planurile se pregătesc în conformitate cu art. 27 ținând seama de evaluarea riscului de accident major efectuată pe parcursul pregătirii celui mai recent raport privind pericolele majore. Planul intern de intervenție în caz de urgență tratează fiecare scenariu identificat în Raportul privind pericolele majore și include o analiză a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol.

(2) În situația efectuării de operațiuni la sondă pe o instalație mobilă neproductivă, planul intern de intervenție în caz de urgență pentru instalație ține seama de evaluarea riscului, efectuată pe parcursul pregătirii notificării privind operațiunile la sondă care se transmite autorității competente.

(3) În situația modificării planului intern de intervenție în caz de urgență, din cauza caracteristicilor speciale legate de natura sau locul în care se află sonda, operatorul sondei transmite autorității competente planul intern de intervenție în caz de urgență modificat, sau o descriere adecvată a acestuia, pentru a completa notificarea relevantă privind operațiunile la sondă.

(4) În situația în care se efectuează operațiuni combinate la o instalație neproductivă, planul intern de intervenție în caz de urgență este modificat pentru a acoperi operațiunile combinate și este transmis autorității competente pentru a completa notificarea relevantă privind operațiunile combinate.

CAPITOLUL XIV

Notificarea și informațiile privind operațiunile la sondă

Art. 14. – (1) Operatorul unei sonde pregătește notificarea care se transmite în temeiul art. 10 alin. (1) lit. h) autorității competente. Respectiva notificare se transmite în

termenul stabilit de autoritatea competentă înainte de începerea operațiunii la sondă. Respectiva notificare privind operațiunile la sondă include informații referitoare la proiectarea sondei și la operațiunile la sondă propuse, în conformitate cu Anexa I, partea 4 la prezenta lege. Aceasta include o analiză a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol.

(2) Autoritatea competentă analizează notificarea și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare înainte de începerea operațiunilor la sondă, inclusiv interzicerea începerii operațiunii.

(3) Operatorul sondei implică un organism independent de verificare în planificarea și pregătirea modificării substanțiale a notificării privind operațiunile la sondă transmise în temeiul art. 16 alin. (4) lit. b) și informează imediat autoritatea competentă în legătură cu orice modificare substanțială a notificării privind operațiunile la sondă transmise. Autoritatea competentă analizează aceste modificări și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare.

(4) Operatorul sondei prezintă rapoarte privind operațiunile la sondă autorității competente în conformitate cu cerințele prevăzute în Anexa II la această lege. Acestea sunt transmise săptămânal începând cu data începerii operațiunilor la sondă sau la intervalele specificate de autoritatea competentă.

CAPITOLUL XV

Notificarea privind operațiunile combinate

Art. 15. – (1) Operatorii și proprietarii implicați într-o operațiune combinată pregătesc împreună notificarea care se transmite în temeiul art. 10 alin. (1) lit. i). Notificarea conține informațiile specificate în Anexa I partea 7 la prezenta lege. Unul dintre operatorii respectivi transmite notificarea privind operațiunile combinate autorității competente. Notificarea este transmisă în termenul stabilit de autoritatea competentă înainte de începerea operațiunilor combinate.

(2) Autoritatea competentă analizează notificarea și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare înainte de începerea operațiunilor combinate, inclusiv interzicerea începerii operațiunii.

(3) Operatorul care a transmis notificarea informează, fără întârziere, autoritatea competentă în legătură cu orice modificare substanțială a notificării transmise. Autoritatea competentă analizează aceste modificări și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare.

CAPITOLUL XVI

Verificarea independentă

Art. 16. – (1) Operatorii și proprietarii stabilesc sisteme de verificare independentă și pregătesc o descriere a sistemelor respective, care se transmite în temeiul art. 10 alin. (1) lit. d) și se include în sistemul de gestionare a siguranței și a mediului transmis în temeiul art. 10 alin. (1) lit. b). Descrierea conține informațiile specificate în Anexa I partea 5 la prezenta lege.

(2) Rezultatele verificării independente nu aduc atingere răspunderii pe care o are operatorul sau proprietarul pentru funcționarea corectă și în condiții de siguranță a echipamentului și a sistemelor în curs de verificare.

(3) Selectarea organismului independent de verificare, precum și formatul sistemului de verificare respectă criteriile din Anexa V la prezenta lege.

(4) Sistemele de verificare de către organisme independente se instituie:

a) în ceea ce privește instalațiile, pentru a oferi o asigurare independentă că elementele critice de siguranță și de mediu identificate în evaluarea riscului pentru instalație, astfel cum sunt descrise în raportul privind pericolele majore, sunt adecvate și că programul de examinare și testare a elementelor critice de siguranță și de mediu este adecvat, actualizat și funcționează după plan;

b) în ceea ce privește notificările privind operațiunile la sondă, pentru a oferi o asigurare independentă că proiectarea sondei și măsurile de control privind sonda sunt adecvate condițiilor prevăzute de funcționare a acesteia în orice situație;

(5) Operatorii și proprietarii răspund și întreprind acțiunile corespunzătoare pe baza consilierii organismului independent de verificare.

(6) Operatorii și proprietarii au obligația să pună la dispoziția autorității competente consilierea primită de la organismul independent de verificare în conformitate cu alin. (4) lit. a), precum și dovezile privind acțiunile întreprinse în urma consilierii respective. Dovezile se vor păstra de operator sau proprietar pentru o perioadă de șase luni de la finalizarea operațiunilor petroliere offshore pe care le vizează.

(7) Operatorii se asigură că observațiile și constatările organismului independent de verificare, în conformitate cu alin. (4) lit. b) din prezentul articol și acțiunile întreprinse în urma acestor constatări și observații sunt prezentate în notificarea privind operațiunile la sondă pregătită în conformitate cu art. 14.

(8) În cazul instalațiilor de exploatare, sistemul de verificare este introdus înaintea finalizării proiectării acestora. În cazul unei instalații neproductive, sistemul este introdus înainte de începerea operațiunilor în zona offshore.

CAPITOLUL XVII

Prerogativele autorității competente în ceea ce privește operațiunile de pe instalații

Art. 17. – Autoritatea competentă are următoarele prerogative:

a) să interzică, pe baza unei decizii scrise justificată pe criterii nediscriminatorii și obiective, exploatarea sau începerea operațiunilor la oricare instalație sau la oricare infrastructură conectată la aceasta în cazul în care măsurile propuse în raportul privind pericolele majore pentru prevenirea sau limitarea consecințelor accidentelor majore sau în notificările privind operațiunile la sondă sau privind operațiuni combinate transmise în temeiul art. 10 alin. (1) lit. h) sau i), după caz, sunt considerate insuficiente pentru a respecta cerințele prezentei legi;

b) în situații excepționale precum și în cazul în care aceasta consideră că siguranța personalului și protecția mediului nu sunt puse în pericol, să reducă intervalul de timp cuprins între momentul prezentării raportului privind pericolele majore sau a altor documente care se transmit în temeiul art. 10 și momentul începerii operațiunilor;

c) să solicite operatorului să ia măsurile proporționale pe care autoritatea competentă le consideră necesare pentru a asigura respectarea art. 3 alin. (1);

d) în cazul în care se aplică art. 6 alin. (4), să ia măsurile corespunzătoare pentru a menține siguranța continuă a operațiunilor;

e) să solicite îmbunătățiri și, dacă este necesar, să interzică continuarea exploatării oricărei instalații sau a oricărei părți sau infrastructuri conectate la aceasta în cazul în care rezultatul unei inspecții, al unei constatări în temeiul art. 6 alin. (4), al unei reexaminări periodice a raportului privind pericolele majore transmis în temeiul art. 10 alin. (1) lit. e) sau al modificărilor aduse notificărilor transmise în temeiul art. 10, indică faptul că cerințele menționate în prezenta lege nu sunt respectate sau că există preocupări justificate cu privire la siguranța operațiunilor petroliere offshore sau a instalațiilor.

CAPITOLUL XVIII

Prevenirea accidentelor majore de către operatori și proprietari

Art. 18. – (1) Operatorii și proprietarii au obligația de a implementa politica generală de prevenire a accidentelor majore în cadrul operațiunilor petroliere offshore organizate de aceștia, inclusiv prin aplicarea unor modalități corespunzătoare de

monitorizare în vederea asigurării eficacității politicii respective. Documentul conține informațiile specificate în Anexa I partea 8 la prezenta lege.

(2) Politica generală de prevenire a accidentelor majore ține seama de responsabilitatea primară a operatorilor pentru, între altele, controlul riscurilor de producere a unui accident major, care sunt rezultatul operațiunilor lor și față de îmbunătățirea continuă a controlului respectivelor riscuri pentru a asigura un nivel ridicat de protecție în orice moment.

(3) Operatorii și proprietarii întocmesc un document în care descriu sistemul lor de gestionare a siguranței și a mediului, care se transmite în temeiul art. 10 alin. (1) lit. b). Documentul respectiv include descrierea următoarelor elemente:

- a) modalitățile de organizare privind controlul pericolelor majore;
- b) modalitățile pentru pregătirea și prezentarea rapoartelor privind pericolele majore și a celorlalte documente, după caz, în temeiul prezentei legi; și
- c) sistemele de verificare independente stabilite în temeiul art. 16;

(4) Autoritatea competentă asigură cadrul necesar pentru consultarea tripartită eficientă, conform art. 6 alin. (7). După caz, angajamentul unui operator și al unui proprietar față de aceste mecanisme poate fi evidențiat în politica generală de prevenire a accidentelor majore.

(5) Politica generală de prevenire a accidentelor majore și sistemele de gestionare în materie de siguranță și de mediu sunt pregătite în conformitate cu Anexa I părțile 8 și 9 și cu Anexa IV la prezenta lege. Se aplică următoarele condiții:

a) politica generală de prevenire a accidentelor majore este în formă scrisă și stabilește obiectivele generale și mecanismele de control al riscurilor de accidente majore, precum și modul în care respectivele obiective vor fi atinse și modul în care respectivele mecanisme vor fi puse în aplicare la nivel organizațional;

b) sistemul de gestionare a siguranței și a mediului este integrat în sistemul de gestionare general al operatorului sau al proprietarului și include structura organizațională, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele în vederea stabilirii și punerii în aplicare a politicii generale de prevenire a accidentelor majore;

(6) Operatorii și proprietarii pregătesc și mențin un inventar complet de echipamente de intervenție în caz de urgență relevant pentru operațiunile lor petroliere offshore.

(7) Operatorii și proprietarii, în consultare cu autoritatea competentă și folosind schimburile de cunoștințe, informații și experiențe prevăzute la art. 26, alin (1),

pregătesc și revizuiesc standarde și ghiduri privind cea mai bună practică în raport cu controlul pericolelor majore pe durata ciclului de viață al proiectării și efectuării operațiunilor petroliere offshore și că respectă cel puțin prezentarea generală din Anexa VI la prezenta lege.

(8) Operatorii și proprietarii se asigură că documentul privind politica lor generală de prevenire a accidentelor majore menționat la alin. (1) include, totodată, instalațiile de producție și instalațiile neproductive ale acestora, situate în afara Uniunii.

(9) În cazul în care o activitate desfășurată de un operator sau de un proprietar prezintă un pericol imediat pentru sănătatea umană sau crește semnificativ riscul unui accident major, operatorul sau proprietarul ia măsurile adecvate care pot include, dacă este necesar, suspendarea activității relevante până când pericolul sau riscul este controlat corespunzător. În cazul în care se iau aceste măsuri, operatorul sau proprietarul notifică autoritatea competentă fără întârziere și în maxim 24 de ore de la luarea măsurilor respective.

(10) Operatorii și proprietarii iau măsurile adecvate pentru utilizarea mijloacelor tehnice sau a procedurilor adecvate în vederea promovării fiabilității culegerii și înregistrării de date relevante și a prevenirii posibilelor manipulări ale acestora.

CAPITOLUL XIX

Operațiuni petroliere offshore efectuate în afara Uniunii

Art. 19. – (1) Societățile înregistrate pe teritoriul României, care efectuează direct sau prin filiale, operațiuni petroliere offshore în afara Uniunii ca titular de acord petrolier sau ca operatori au obligația de a raporta autorității competente, circumstanțele oricărui accident major în care au fost implicate.

(2) În solicitarea de raport în temeiul alin. (1) din prezentul articol, autoritatea competentă specifică detaliile informațiilor cerute. Schimbul de rapoarte de acest tip se desfășoară în conformitate cu art. 26 alin. (1).

CAPITOLUL XX

Asigurarea respectării cadrului de reglementare pentru prevenirea accidentelor majore

Art. 20. – (1) Operatorii și proprietarii respectă măsurile stabilite în raportul privind pericolele majore și în planurile menționate în notificarea privind operațiunile la sondă și în notificarea privind operațiunile combinate, transmise în temeiul art. 10 alin. (1) lit. e), h) și, respectiv, i).

(2) Operatorii și proprietarii asigură autorității competente sau persoanelor care acționează sub conducerea autorității competente transportul către și dinspre o instalație sau navă asociată cu operațiunile petroliere offshore, inclusiv transportul echipamentelor acestora, în orice moment rezonabil, precum și cazarea, masa și alte mijloace de subzistență aferente vizitei lor la instalații în scopul facilitării supravegherii de către autoritatea competentă, inclusiv al efectuării de inspecții, investigații și al verificării aplicării corespunzătoare a prezentei legi.

(3) Autoritatea competentă elaborează planuri anuale în vederea supravegherii eficiente, inclusiv prin inspecții, a pericolelor majore, pe baza gestionării riscului și acordând o atenție deosebită respectării raportului privind pericolele majore și celorlalte documente prezentate în temeiul art. 10. Eficacitatea planurilor este reexaminată periodic, iar autoritatea competentă ia orice măsuri necesare pentru a le îmbunătăți, cu consultarea prealabilă a titularilor de acord petrolier, operatorilor și proprietarilor.

CAPITOLUL XXI

Raportarea confidențială referitoare la preocupările în materie de siguranță

Art. 21. – (1) Autoritatea competentă stabilește mecanisme:

a) pentru raportarea confidențială referitoare la preocupările în materie de siguranță și de mediu legate de operațiunile petroliere offshore pe care le primește din orice sursă; precum și

b) pentru investigarea unor astfel de raportări, menținând în același timp anonimatul persoanelor în cauză;

(2) Operatorii și proprietarii comunică lucrătorilor proprii și contractorilor care au legătură cu operațiunea și lucrătorilor acestor contractori detaliile înțelegerilor naționale privind mecanismele menționate în alin. (1) și să se asigure că referințe la astfel de raportări confidențiale sunt incluse în notificări transmise către acestia și în programele de instruire.

CAPITOLUL XXII

Schimbul de informații

Art. 22. – Operatorii și proprietarii furnizează autorității competente cel puțin informațiile din Anexa IX la prezenta lege.

CAPITOLUL XXIII

Transparența

Art. 23. – Autoritatea competentă pune la dispoziția publicului informațiile menționate în Anexa IX la prezenta lege.

CAPITOLUL XXIV

Raportarea privind siguranța și impactul asupra mediului

Art. 24. – (1) Autoritatea competentă prezintă un raport anual Comisiei Europene care conține informațiile specificate în Anexa IX, punctul 3 la prezenta lege.

(2) Schimbul de informații în conformitate cu art. 22 și publicarea informațiilor în conformitate cu art. 23 se realizează de către autoritatea competentă.

CAPITOLUL XXV

Investigația în urma unui accident major

Art. 25. – (1) Autoritatea competentă asigură investigarea amanunțită a accidentelor majore, inclusiv inspecții și măsuri de constrângere, împreună cu alte autorități cu atribuții legale în acest sens, fiecare în zona sa de competent.

(2) Autoritatea competentă pune la dispoziția Comisiei Europene un rezumat al constatărilor elaborate în conformitate cu alin. (1), fie la terminarea investigațiilor, fie la finalizarea procedurilor legale, în funcție de context. Autoritatea competentă publică versiunea neconfidențială a constatărilor.

(3) Autoritatea competentă pune în aplicare orice recomandări rezultate în urma investigației prevăzute la alin. (1), care țin de competența sa.

CAPITOLUL XXVI

Cooperarea autorității competente cu autorități competente din alte State Membre ale Uniunii Europene

Art. 26. – (1) Autoritatea competentă desfășoară un schimb periodic și reciproc de cunoștințe, informații și experiență cu alte autorități competente, prin intermediul Grupului autorităților offshore ale Uniunii Europene în materie de petrol și gaze și participă la consultări referitoare la implementarea legislației naționale și ale Uniunii Europene cu industria de profil, alte părți interesate și Comisia Europeană.

(2) Cunoștințele, informațiile și experiența care fac obiectul schimbului în temeiul alin. (1) privesc, în special, modul în care sunt puse în aplicare măsurile privind gestionarea riscurilor, prevenirea accidentelor majore, verificarea respectării legislației și intervenția în caz de urgență care țin de operațiunile petroliere offshore efectuate la nivel național, precum și unde este cazul în afara Uniunii Europene.

(3) Autoritatea competentă participă la stabilirea unor priorități comune clare pentru pregătirea și actualizarea standardelor și a ghidurilor, cu scopul de a identifica și de a facilita punerea în aplicare și aplicarea consecventă a celor mai bune practici privind operațiunile petroliere offshore.

(4) Până la 19 iulie 2016 autoritatea competentă notifică Comisiei Europene măsurile naționale instituite cu privire la accesul la cunoștințe, active și resurse de specialitate, inclusiv acordurile formale în conformitate cu art. 8 alin. (8).

CAPITOLUL XXVII

Cerințele privind planurile interne de intervenție în caz de urgență

Art. 27. – (1) Planurile interne de intervenție în caz de urgență care se pregătesc de către operator sau proprietar în conformitate cu art. 13 și care se transmit în temeiul art. 10 alin. (1) lit. g) sunt:

- a) puse în practică fără întârziere pentru a interveni în cazul oricărui accident major sau în cazul unei situații în care există riscuri iminente de accident major; și
- b) corelate cu planul extern de intervenție în caz de urgență menționat la art. 28;

(2) Operatorul și proprietarul mențin la zi echipamentele și expertiza relevante pentru planul intern de intervenție în caz de urgență, pentru ca acestea să fie disponibile în orice moment și, în funcție de necesități, să fie puse la dispoziția autorității competente și autorităților responsabile pentru executarea planului extern de intervenție în caz de urgență în care se aplică planul intern de intervenție în caz de urgență.

(3) Planul intern de intervenție în caz de urgență este elaborat în conformitate cu Anexa I partea 10 la prezenta lege și este actualizat în urma oricărei modificări substanțiale aduse raportului privind pericolele majore sau notificărilor prezentate în temeiul art. 10. Orice astfel de actualizări sunt comunicate autorității competente în temeiul art. 10 alin. (1) lit. g) și notificate autorității sau autorităților relevante, responsabile pentru pregătirea planurilor externe de intervenție în caz de urgență în zona vizată.

(4) Planul intern de intervenție în caz de urgență este integrat altor măsuri privind protecția și salvarea personalului de pe instalația avariata, astfel încât să se asigure o șansă ridicată de siguranță personală și supraviețuire.

CAPITOLUL XXVIII

Planurile externe de intervenție în caz de urgență și capacitatea de pregătire în situație de urgență

Art. 28. – (1) Autoritățile responsabile la nivel național, pregătesc planuri externe de intervenție în caz de urgență referitoare la toate instalațiile petroliere offshore sau la infrastructura conectată și la zonele potențial afectate aflate sub jurisdicția României. Vor fi specificate rolul și obligația financiară ale titularilor acordului petrolier și ale operatorilor în cadrul planurilor externe de intervenție în caz de urgență.

(2) Planurile externe de intervenție în caz de urgență sunt elaborate de în cooperare cu operatorii și cu proprietarii relevanți și, dacă este cazul, cu titularii acordurilor petroliere și autoritatea competentă și țin seama de versiunile cele mai recente ale planurilor interne de intervenție în caz de urgență privind instalațiile sau infrastructura conectată, existente sau prevăzute în zona care face obiectul planului extern de intervenție în caz de urgență.

(3) Planurile externe de intervenție în caz de urgență sunt elaborate în conformitate cu Anexa VII la prezenta lege și sunt puse la dispoziția Comisiei Europene de către autoritatea competentă, a altor State Membre potențial afectate și a publicului. Atunci când se pun la dispoziție planurile externe de intervenție în caz de urgență, informațiile divulgate nu trebuie să prezinte riscuri pentru siguranța și securitatea instalațiilor petroliere offshore și pentru exploatarea acestora și nu lezează interesele economice naționale sau siguranța personală a funcționarilor statului.

(4) Autoritatea competentă ia măsurile adecvate, în colaborare cu alte autorități naționale cu atribuții și cu consultarea autorităților competente din alte State Membre, pentru a atinge un nivel ridicat de compatibilitate și interoperabilitate a echipamentelor de intervenție și a expertizei între toate Statele Membre riverane Mării Negre și, dacă este cazul, din afara acesteia. Se încurajează industria de profil să elaboreze echipamente de intervenție și servicii subcontractate compatibile și interoperabile pe tot cuprinsul regiunii geografice.

(5) Autoritatea competentă păstrează evidențe ale echipamentelor și serviciilor de intervenție în caz de urgență în conformitate cu Anexa VIII punctul 1 la prezenta lege și le pune la dispoziția celorlalte State Membre potențial afectate și Comisiei Europene și, pe bază de reciprocitate, țărilor terțe învecinate.

(6) Operatorii și proprietarii își testează periodic propria capacitate de pregătire în vederea unei intervenții eficiente în cazul accidentelor majore petroliere offshore, în strânsă cooperare cu autoritățile responsabile.

(7) Autoritatea competentă elaborează scenarii de cooperare pentru cazuri de urgență. Scenariile respective sunt evaluate periodic și actualizate în funcție de necesități.

CAPITOLUL XXIX

Intervenția în caz de urgență

Art. 29. – (1) Operatorul sau, dacă este cazul, proprietarul notifică imediat autorităților responsabile, inclusiv Autorității competente, un accident major sau o situație care prezintă un risc iminent de accident major. Notificarea respectivă descrie împrejurările, inclusiv, dacă este posibil, originea, impactul probabil asupra mediului și potențialele consecințe majore.

(2) În cazul unui accident major, operatorul sau proprietarul ia toate măsurile adecvate pentru a preveni extinderea sa și pentru a-i limita consecințele.

(3) În cazul unei poluări marine majore sau chiar medie pe cale să devină majoră, se activează Planul Național de răspuns la poluare pe mare, în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 893/2006, pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.593/2002 privind aprobarea Planului național de pregătire, răspuns și cooperare în caz de poluare marină cu hidrocarburi. În cadrul aplicării prevederilor Planului național, coordonarea operațiunilor de intervenție efectuate de forțele componente ale Diviziei Operațiuni Maritime pentru răspuns la o astfel de poluare, se face de către Autoritatea Navală Română.

(4) În cursul intervenției de urgență, autoritățile responsabile colectează informațiile necesare în vederea unei investigații aprofundate în temeiul art. 25 alin. (1).

CAPITOLUL XXX

Capacitatea transfrontalieră de pregătire și intervenție în caz de urgență a Statelor Membre în a căror jurisdicție se efectuează operațiuni petroliere offshore

Art. 30. – (1) În cazul în care autoritatea competentă consideră că un risc major aferent unei operațiuni petroliere offshore care urmează să aibă loc sub jurisdicția României este de natură să aibă efecte semnificative asupra mediului dintr-un alt Stat Membru, aceasta, înainte de demararea operațiunii, transmite informațiile relevante autorității competente din Statul Membru potențial afectat și depune toate eforturile, împreună cu autoritatea competentă a Statului Membru potențial afectat, pentru adoptarea unor măsuri de prevenire a daunelor.

Atunci când consideră teritoriul României potențial afectat, autoritatea competentă solicită autorității competente din statul sub jurisdicția căruia urmează să aibă loc operațiunea petrolieră offshore să îi transmită toate informațiile relevante. Autoritatea competentă evaluează împreună cu autoritățile competente din celălalte State Membre, după caz, eficacitatea măsurilor, fără a aduce atingere funcțiilor de reglementare ale autorității competente în a cărei jurisdicție ar avea loc operația în cauză în temeiul art. 8 alin. (1) lit. a), b) și c).

(2) În cadrul planurilor interne și externe de intervenție în caz de urgență se ține cont de riscurile majore identificate în conformitate cu alin. (1), pentru a facilita o intervenție comună eficientă în caz de accident major.

(3) În cazul în care există un risc ca efectele transfrontaliere previzibile ale accidentelor majore să afecteze țări terțe, autoritatea competentă pune la dispoziția țărilor terțe informații, pe bază de reciprocitate.

(4) Autoritatea competentă cooperează cu autoritățile celorlalte State Membre în vederea coordonării măsurilor referitoare la zone din afara Uniunii Europene pentru a preveni efectele negative potențiale cauzate de operațiunile petroliere offshore.

(5) Autoritatea națională responsabilă pentru domeniul naval realizează testarea periodică a capacității de pregătire în vederea unei intervenții eficiente în cazul accidentelor majore, cooperând cu autoritățile Statelor Membre potențial afectate, agențiile relevante ale Uniunii și, pe bază de reciprocitate, cu autoritățile țărilor terțe potențial afectate.

(6) În cazul unui accident major sau al unei amenințări iminente legate de acesta care produce sau poate produce efecte transfrontaliere, autoritatea competentă informează fără întârziere Comisia Europeană și autoritățile din Statele Membre sau țările terțe care pot fi afectate de situație și furnizează continuu informații relevante pentru o intervenție eficientă în caz de urgență.

CAPITOLUL XXXI

Abordarea coordonată în vederea siguranței operațiunilor petroliere offshore la nivel internațional

Art. 31. – În activitatea sa, autoritatea competentă va coopera cu autoritățile din țările membre și cele din țările terțe învecinate pentru a promova măsuri preventive și planuri regionale de intervenție comună în caz de urgență. Se vor lua în considerare în legislația națională standardele de siguranță promovate de Comisia Europeană și de Statele Membre.

CAPITOLUL XXXII

Regimul sancționator

Art. 32. – Constituie contravenții nerespectarea de către titularul acordului petrolier /operator a obligațiilor prevăzute la: art. 3 alin. (1), alin. (3), art. 6 alin. (1), alin. (6), art. 10, art.11 alin. (1), alin. (4), alin. (5), alin. (7), art. 12 alin. (1), alin. (7), art. 13 alin. (1), alin. (3), alin. (4), art. 14 alin. (1), alin. (3), art. 15 alin. (1), alin. (3), art. 16

alin. (1), art. 18 alin. (1), alin. (3), art. 19 alin. (1), art. 27 alin. (1) lit. a), alin. (2), alin. (3), art. 28 alin. (6), art. 29 alin. (1), alin. (2).

CAPITOLUL XXXIII

Contravenții

Art. 33. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 32 se sancționează astfel:

a) cu amendă cuprinsă între 50.000 – 100.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 10, art. 11 alin. (4), art. 13 alin. (3) și (4), art. 18 alin. (3), art. 19 alin. (1);

b) cu amendă cuprinsă între 100.000 – 150.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (1), alin. (5) și alin. (7), art. 12 alin. (1) și alin. (7), art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (1), alin. (3), art. 15 alin. (1) și alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 27 alin. (1) lit. a), alin. (2), alin. (3), art. 28 alin. (6), art. 29 alin. (1);

c) cu amendă cuprinsă între 150.000 – 200.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (1) și alin. (3), art. 18 alin. (1), art. 29 alin. (2);

d) cu amendă cuprinsă între 200.000 – 250.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (1) și alin. (6).

(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor pentru nerespectarea prevederilor de la alin. (1), precum și notificarea autorității competente se realizează de către autoritățile naționale responsabile de siguranța operațiunilor petroliere offshore, după cum urmează:

a) art. 3 alin. (1) și alin. (3), art. 27 alin. (1) lit. a), art. 28 alin. (6), art. 29 alin. (1) și alin. (2), din prezenta lege, pentru siguranța și protecția mediului marin, se realizează de către personalul împuternicit al autorității naționale responsabile în domeniul naval, respectiv, Ministerul Transporturilor, direct sau prin structurile aflate în subordonare/ coordonare cu atribuții legale în acest domeniu;

b) art. 6 alin. (1), din prezenta lege, se realizează de către personalul împuternicit al autorității semnatare a acordurilor petroliere, ANRM;

c) pentru art. 6 alin. (6), art. 10, art. 11 alin. (1), alin. (4), alin. (5), alin. (7), art. 12 alin. (1), alin. (7), art. 13 alin. (1), alin. (4), art. 14 alin. (1), alin. (3), art. 15 alin. (1), alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 18 alin. (1), alin. (3), art. 19 alin. (1), din prezenta lege, de către personalul împuternicit al autorității competente.

CAPITOLUL XXXIV

Infracțiuni

Art. 34. – Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare faptele prevăzute în cuprinsul art. 98 alin. (1) lit. b), alin. (2) lit. c), e), alin. (3) lit. c), alin. (4) lit. b), alin. (5) lit. a), b), c) din Ordonanța de Urgență nr. 195 din 22 decembrie 2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL XXXV

Art. 35. – Contravențiilor prevăzute la art. 32 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL XXXVI

Modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare

Art. 36. – La art. 2, pct. 13 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) prejudiciul asupra apelor - orice prejudiciu care are efecte negative grave:

(i) asupra stării ecologice, chimice sau cantitative sau asupra potențialului ecologic al apelor în cauză, astfel cum au fost definite de Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția efectelor negative pentru care se aplică art. 2⁷ din legea respectivă; sau

(ii) asupra stării ecologice a apelor marine în cauză, astfel cum au fost definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71/2010 privind stabilirea strategiei pentru mediul marin, cu modificările și completările ulterioare în măsura în care aspectele speciale privind starea ecologică a mediului marin nu fac deja obiectul Legii apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.”

CAPITOLUL XXXVII

Dispoziții tranzitorii

Art. 37. – În ceea ce privește proprietarii, operatorii de instalații de producție planificate și operatorii care planifică sau execută operațiuni la sondă, autoritatea

competentă aplică actele cu putere de lege și actele administrative relevante adoptate până la 19 iulie 2016.

În ceea ce privește instalațiile existente, autoritatea competentă aplică actele cu putere de lege și actele administrative relevante de la data fixată pentru reexaminarea documentației de evaluare a riscurilor, nu mai târziu de 19 iulie 2018.

CAPITOLUL XXXVIII

Anexe

Art. 38. – Anexele I – X fac parte integrantă din textul prezentei legi.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu referire la siguranța operațiunilor petroliere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 178 din 28 iunie 2013.

ANEXA I

Informații care trebuie incluse în documentele transmise autorității competente

1. INFORMAȚII CARE TREBUIE INCLUSE ÎNTR-O NOTIFICARE PRIVIND PROIECTAREA SAU MUTAREA UNEI INSTALAȚII DE PRODUCȚIE

Notificarea privind proiectarea și notificarea privind mutarea unei instalații de producție care se transmit în temeiul art. 10 alin. (1) lit. c) și, respectiv, lit. j) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului instalației;
2. o descriere a procesului de proiectare pentru operațiunile și sistemele de producție, de la un concept inițial până la proiectul prezentat sau selectarea unei instalații existente, a standardelor relevante utilizate și a conceptelor de proiectare incluse în proces;
3. o descriere a conceptului de proiectare selectat, în raport cu scenariile privind pericolele majore pentru instalația vizată și locul de amplasare al acesteia, precum și caracteristicile principale privind controlul riscului;

4. o dovadă conform căreia conceptul contribuie la reducerea, până la un nivel acceptabil, a pericolelor majore;
5. o descriere a instalației și a condițiilor din cadrul amplasamentului prevăzut;
6. o descriere a oricăror limitări privind siguranța operațiunilor datorate mediului, condițiilor meteorologice și naturii fundului mării și modalitățile de identificare a riscurilor cauzate de pericolele existente pe fundul mării și de cele din mediul marin, cum ar fi conductele și zonele de acostare ale instalațiilor învecinate;
7. o descriere a tipurilor de operațiuni supuse unor pericole majore care trebuie efectuate;
8. o descriere generală a sistemului de gestionare a siguranței și a mediului, prin intermediul căruia măsurile prevăzute pentru controlul riscurilor de accidente majore sunt menținute în mod eficient;
9. o descriere a sistemelor independente de verificare și o listă inițială a elementelor critice de siguranță și de mediu și a performanței necesare a acestora;
10. în cazul în care o instalație de producție existentă urmează să fie mutată într-un nou amplasament pentru a deservi o operațiune de producție diferită, o dovadă care să demonstreze că instalația este adecvată pentru operațiunea de producție propusă;
11. în cazul în care o instalație neproductivă urmează să fie modificată pentru a fi utilizată ca instalație de producție, o dovadă care să demonstreze că instalația este adecvată pentru o asemenea conversie.

2. INFORMAȚII CARE TREBUIE INCLUSE ÎNTR-UN RAPORT PRIVIND PERICOLELE MAJORE PENTRU EXPLOATAREA UNEI INSTALAȚII DE PRODUCȚIE

Rapoartele privind pericolele majore în cazul unei instalații de producție care se pregătesc în conformitate cu art. 11 și se transmit în temeiul art. 10 alin. (1) lit. e) includ cel puțin următoarele informații:

1. o descriere a modului în care este luată în considerare intervenția autorității competente în legătură cu notificarea privind proiectarea;
2. numele și adresa operatorului instalației;
3. un rezumat privind modul de implicare a oricărui lucrător în pregătirea raportului privind pericolele majore;

4. o descriere a instalației și a oricărei asocieri cu alte instalații sau infrastructuri conectate, inclusiv sondele;
5. o dovadă care să arate că au fost identificate toate pericolele majore, că probabilitatea și consecințele acestora au fost evaluate, inclusiv limitările privind siguranța operațiunilor datorate mediului, condițiilor meteorologice și naturii fundului mării, și că măsurile pentru controlul acestora, inclusiv elementele critice de siguranță și de mediu asociate, sunt adecvate, astfel încât riscul de producere a unui accident major să fie redus la un nivel acceptabil; această dovadă include o evaluare a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol;
6. o descriere a tipului de operațiuni cu potențial de pericol major care trebuie efectuate și numărul maxim de persoane care pot fi prezente pe instalație în orice moment;
7. o descriere a echipamentelor și a modalităților de a asigura controlul sondei, siguranța procesului, izolarea substanțelor periculoase, prevenirea incendiilor și a exploziilor, protecția lucrătorilor împotriva substanțelor periculoase și protecția mediului împotriva unui accident major în fază incipientă;
8. o descriere a modalităților de protecție a persoanelor de pe instalații împotriva pericolelor majore și de asigurare a evacuării și salvării lor în condiții de siguranță, precum și modalitățile de întreținere a sistemelor de control pentru prevenirea daunelor cauzate instalației și mediului în cazul în care este evacuat tot personalul;
9. codurile, standardele și ghidurile relevante utilizate în construcția și în punerea în funcțiune a instalației;
10. informații cu privire la sistemul de gestionare a siguranței operatorului și al mediului, care este relevant pentru instalația de producție;
11. un plan intern de acțiune în caz de urgență sau o descriere adecvată a acestuia;
12. o descriere a sistemului independent de verificare;
13. orice alte detalii relevante, de exemplu în cazul în care două sau mai multe instalații funcționează combinat într-un mod care afectează potențialul de pericol major pe care îl prezintă oricare dintre instalațiile respective sau toate instalațiile;
14. informațiile relevante în sensul altor cerințe din prezenta lege, obținute în temeiul cerințelor de prevenire a accidentelor majore din Directiva 92/91/CEE;

15. în ceea ce privește operațiunile care urmează să fie derulate de pe instalație, orice informație privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului, relevantă pentru alte cerințe din cadrul prezentei legi, obținută în conformitate cu Directiva 2011/92/UE;

16. o evaluare a efectelor de mediu potențiale identificate rezultate în urma pierderii stării de izolare a poluanților rezultați în urma unui accident major și o descriere a măsurilor tehnice și de altă natură preconizate pentru prevenirea, reducerea și compensarea acestora, inclusiv monitorizarea.

3. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-UN RAPORT PRIVIND PERICOLELE MAJORE PENTRU O INSTALAȚIE NEPRODUCTIVĂ

Rapoartele privind pericolele majore în cazul unei instalații neproductive care se pregătesc în conformitate cu art. 12 și se transmit în temeiul art. 10 alin. (1) lit. e) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa proprietarului;
2. un rezumat privind modul de implicare a oricărui lucrător în pregătirea raportului privind pericolele majore;
3. o descriere a instalației și, în cazul unei instalații mobile, o descriere a mijloacelor de transfer a acesteia între amplasamente și sistemul de staționare ale acesteia;
4. o descriere a tipurilor de operațiuni cu potențial de pericol major pe care instalația le poate efectua și numărul maxim de persoane care pot fi prezente pe instalație în orice moment;
5. o dovadă care să arate că au fost identificate toate pericolele majore, că probabilitatea și consecințele acestora au fost evaluate, inclusiv eventualele limitări privind siguranța operațiunilor datorate condițiilor de mediu, meteorologice și naturii fundului mării, și că măsurile pentru controlul acestora, inclusiv elementele critice de siguranță și de mediu asociate sunt adecvate, astfel încât riscul de producere a unui accident major să fie redus într-o măsură acceptabilă; această dovadă include o evaluare a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol;
6. o descriere a echipamentelor și a modalităților de a asigura controlul sondei, siguranța procesului, izolarea substanțelor periculoase, prevenirea incendiilor și a exploziilor, protecția lucrătorilor împotriva substanțelor periculoase și protecția mediului împotriva unui accident major;

7. o descriere a modalităților de protecție a persoanelor de pe instalație împotriva pericolelor majore și de asigurare a evacuării și salvării lor în condiții de siguranță, precum și modalitățile de întreținere a sistemelor de control pentru prevenirea daunelor cauzate instalației și mediului în cazul în care este evacuat tot personalul;

8. codurile, standardele și ghidurile relevante utilizate în construcția și în punerea în funcțiune a instalației;

9. o dovadă care să arate că au fost identificate toate pericolele majore în cazul tuturor operațiunilor pe care instalația le poate efectua și că riscul de producere a unui accident major este redus la un nivel acceptabil;

10. o descriere a oricăror limitări privind siguranța operațiunilor datorate condițiilor de mediu, meteorologice și naturii fundului mării și modalitățile de identificare a riscurilor cauzate de pericolele existente pe fundul mării și de cele din mediul marin, cum ar fi conductele și zonele de acostare ale instalațiilor învecinate;

11. informații cu privire la sistemul de gestionare a siguranței și a mediului, care este relevant pentru instalația neproductivă;

12. o copie sau o descriere adecvată a planului intern de intervenție în caz de urgență, sau o descriere adecvată a acestuia;

13. o descriere a sistemului independent de verificare;

14. orice alte detalii relevante, de exemplu în cazul în care două sau mai multe instalații funcționează combinat într- un mod care afectează potențialul de pericol major pe care îl prezintă oricare dintre instalațiile respective sau toate instalațiile;

15. în ceea ce privește operațiunile care urmează să fie derulate de pe instalație, orice informație obținută în temeiul Directivei 2011/92/UE privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului, relevantă pentru alte cerințe din cadrul prezentei legi;

16. o evaluare a efectelor de mediu potențiale identificate rezultate în urma pierderii stării de izolare a poluanților rezultați în urma unui accident major și o descriere a măsurilor tehnice și de altă natură prevăzute pentru prevenirea, reducerea și compensarea acestora, inclusiv monitorizarea.

4. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-O NOTIFICARE PRIVIND OPERAȚIUNILE LA SONDĂ

Notificările privind operațiunile la sondă care se pregătesc în conformitate cu art. 14 și se transmit în temeiul art. 10 alin. (1) lit. h) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului sondei;
2. denumirea instalației care urmează fie utilizată și numele și adresa proprietarului sau, în cazul unei instalații de producție, ale contractorului care desfășoară activități de foraj;
3. detaliile de identificare a sondei și orice asociere cu instalații sau infrastructura conectată;
4. informații privind programul de lucru al sondei, inclusiv privind perioada în care aceasta este exploatată, detaliile și verificarea barierelor în calea pierderii controlului asupra sondei (echipamente, fluide de foraj, ciment etc.), controlul de direcție privind traiectoria sondei și limitările cu privire la exploatarea în condiții de siguranță în conformitate cu gestionarea riscurilor;
5. în cazul unei sonde existente, informații cu privire la istoricul și starea acesteia;
6. orice detalii cu privire la echipamentele de siguranță care urmează să fie desfășurate și care nu sunt descrise în raportul curent privind pericolele majore referitor la instalație;
7. o evaluare a riscului care include o descriere privind:
 - a) pericolele speciale asociate operațiunii la sondă, inclusiv orice limitări privind siguranța operațiunilor datorate condițiilor de mediu, meteorologice și naturii fundului mării;
 - b) pericolele legate de zona submarină;
 - c) orice operațiuni efectuate la suprafață sau în subsolul marin care prezintă un potențial de pericol major simultan;
 - d) măsuri adecvate de control;
8. o descriere a configurației sondei la sfârșitul exploatării – de exemplu, abandonată permanent sau temporar; și dacă echipamentul de producție a fost plasat în interiorul sondei în vederea unei utilizări viitoare;
9. în cazul unei modificări a unei notificări privind operațiunile la sondă transmise anterior, detalii suficiente în vederea actualizării complete a notificării;

10. în cazul în care o sondă urmează să fie construită, modificată sau întreținută cu ajutorul unei instalații neproductive, următoarele informații suplimentare:

a) o descriere a oricăror limitări privind siguranța operațiunilor din motive de mediu, meteorologice și datorate naturii fundului mării și modalitățile de identificare a riscurilor cauzate de pericolele existente pe fundul mării și de cele din mediul marin, cum ar fi conductele și zonele de acostare ale instalațiilor învecinate;

b) o descriere a condițiilor de mediu care au fost luate în considerare în cadrul planului intern de intervenție în caz de urgență pentru instalație;

c) o descriere a modalităților de intervenție în caz de urgență, inclusiv modalitățile de intervenție în cazul unui incident care afectează mediul, care nu sunt prezentate în raportul privind pericolele majore; și

d) o descriere a modului în care sistemele de gestionare ale operatorului sondei și ale proprietarului urmează să fie coordonate pentru a asigura controlul eficient al pericolelor majore în orice moment;

11. un raport cuprinzând constatările examinării independente a sondei, inclusiv o declarație din partea operatorului sondei care precizează că, după examinarea raportului și a constatărilor examinării de către organisme independente a sondei, gestiunea riscului cu privire la proiectarea sondei și barierele în calea pierderii controlului sunt adecvate pentru toate condițiile și împrejurările anticipate;

12. informațiile relevante în sensul altor cerințe din prezenta lege, obținute în temeiul cerințelor de prevenire a accidentelor majore din Directiva 92/91/CEE;

13. în ceea ce privește operațiunile la sondă care urmează să fie derulate, orice informație relevantă pentru alte cerințe din cadrul prezentei legi, obținută în conformitate cu Directiva 2011/92/UE, privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului.

5. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA SISTEMUL DE VERIFICARE

Descrierile care se transmit în temeiul art. 10 alin. (1) lit. d) în legătură cu sistemele independente de verificare care se instituie în temeiul art. 16 alin. (1) includ:

a) o declarație din partea operatorului sau a proprietarului, după examinarea raportului organismului independent de verificare, conform căreia evidența elementelor critice de

siguranță și sistemul de întreținere a acestora menționat în raportul privind pericolele majore sunt sau vor fi adecvate;

b) o descriere a sistemului de verificare, inclusiv a selecției organismelor independente de verificare, a mijloacelor de verificare a modului în care elementele critice de siguranță și de mediu și orice utilaj specificat din sistem sunt reparate corespunzător și într-o stare bună;

c) o descriere a mijloacelor de verificare menționate la lit. b), care include detalii privind principiile care vor fi aplicate pentru a îndeplini funcțiile în cadrul sistemului, precum și pentru a face revizuirea sistemului de-a lungul ciclului de viață a instalației, inclusiv:

(i) examinarea și testarea privind elementele critice de siguranță și de mediu de către organisme independente de verificare competente;

(ii) verificarea privind proiectarea, standardele, certificarea sau alt sistem de conformitate a elementelor critice de siguranță și de mediu;

(iii) examinarea progresului lucrărilor;

(iv) raportarea privind orice neconformități;

(v) măsuri de remediere luate de operator sau de proprietar.

6. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA O MODIFICARE SUBSTANȚIALĂ A UNEI INSTALAȚII, INCLUSIV MUTAREA UNEI INSTALAȚII FIXE

În cazul în care sunt aduse modificări substanțiale unei instalații, astfel cum se menționează la art. 11 alin. (5) și la art. 12 alin. (4), raportul modificat privind pericolele majore, care cuprinde modificările substanțiale și are se transmite în temeiul art. 10 alin. (1) lit. f), include cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului sau a proprietarului;

2. un rezumat privind modul de implicare a oricărui lucrător în pregătirea raportului revizuit privind pericolele majore;

3. detalii suficiente pentru a actualiza complet raportul anterior privind pericolele majore și planul intern de intervenție în caz de urgență aferent referitor la instalație și pentru a demonstra că riscurile de pericole majore sunt reduse la un nivel acceptabil;

4. în cazul în care o instalație fixă de producție este scoasă din uz:

a) modalitățile de izolare a tuturor substanțelor periculoase, iar în cazul sondelor conectate la instalație, izolarea definitivă a sondelor de instalație și de mediu;

b) o descriere a riscurilor de pericole majore asociate cu dezafectarea instalației pentru lucrători și mediu, cu populația totală expusă și cu măsurile de control al riscului;

c) modalitățile de intervenție în caz de urgență pentru a asigura evacuarea și salvarea personalului în condiții de siguranță și pentru a menține în funcțiune sistemele de control cu scopul de a preveni un accident major pentru mediul înconjurător.

7. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-O NOTIFICARE PRIVIND OPERAȚIUNILE COMBINATE

Notificarea privind operațiunile combinate, pregătită în temeiul art. 15 și care se transmite în temeiul art. 10 alin. (1) lit. i), include cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului care prezintă notificarea;

2. în cazul în care alți operatori sau proprietari sunt implicați în operațiunile combinate, numele și adresele acestora, inclusiv o confirmare conform căreia sunt de acord cu conținutului notificării;

3. o descriere, sub forma unui document de sinteză autorizat de toate părțile care contribuie la acesta, a modului în care sistemele de gestionare pentru instalațiile implicate în operațiunea combinată vor fi coordonate, astfel încât riscul de producere a unui accident major să fie redus la un nivel acceptabil;

4. o descriere a oricărui echipament care trebuie utilizat în cazul operațiunii combinate, dar care nu este descris în raportul actual privind pericolele majore referitor la oricare dintre instalațiile implicate în operațiunile combinate;

5. un rezumat al evaluării riscurilor realizată de toți operatorii și proprietarii implicați în operațiunile combinate, care include:

a) o descriere a oricărei operațiuni efectuate în timpul operațiunii combinate care poate comporta pericole susceptibile de a cauza un accident major pe o instalație sau în legătură cu o instalație;

b) o descriere a oricăror măsuri de control al riscurilor puse în aplicare ca urmare a evaluării riscului;

6. o descriere a operațiunii combinate și a programului de lucru.

8. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA POLITICA GENERALĂ DE PREVENIRE A ACCIDENTELOR MAJORE

Politica generală de prevenire a accidentelor majore, pregătită în conformitate cu art. 18 alin. (1) și care se transmite în temeiul art. 10 alin. (1) lit. a), include următoarele informații, fără a se limita însă la acestea:

1. responsabilitatea la nivelul consiliului de conducere al societăților pentru garantarea continuă a faptului că politica generală de prevenire a accidentelor majore este adecvată, pusă în aplicare și funcționează după plan;

2. măsuri pentru instituirea și menținerea unei culturi puternice a siguranței, cu o probabilitate ridicată de funcționare continuă în condiții de siguranță;

3. anvergura și intensitatea auditului procesului;

4. măsuri de recompensare și recunoaștere a comportamentelor dorite;

5. evaluarea capacităților și a obiectivelor societății;

6. măsuri pentru menținerea standardelor de siguranță și de protecție a mediului, ca valoare fundamentală a societății;

7. sisteme formale de comandă și de control care includ membrii consiliului de conducere și conducerea superioară a societății;

8. abordarea privind competența la toate nivelurile societății;

9. măsura în care punctele 1-8 se aplică operațiunilor petroliere offshore ale societății, efectuate în afara Uniunii.

9. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA UN SISTEM DE GESTIONARE A SIGURANȚEI ȘI A MEDIULUI

Sistemul de gestionare a siguranței și a mediului, pregătit în temeiul art. 18 alin. (3) și care se transmite în temeiul art. 10 alin. (1) lit. b), include următoarele informații, fără a se limita însă la acestea:

1. structura organizațională și rolurile și responsabilitățile personalului;

2. identificarea și evaluarea pericolelor majore, precum și probabilitatea și consecințele potențiale ale acestora;

3. integrarea impactului asupra mediului în cadrul evaluărilor riscurilor majore din raportul privind pericolele majore;
4. controalele pericolelor majore pe durata operațiunilor normale;
5. gestionarea schimbărilor;
6. planificarea și intervenția în caz de urgență;
7. limitarea daunelor aduse mediului;
8. monitorizarea performanței;
9. sistemele de audit și de revizuire; precum și
10. măsurile instituite pentru participarea la consultări tripartite și modul de punere în aplicare a acțiunilor rezultate în urma consultărilor respective.

10. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-UN PLAN INTERN DE INTERVENȚIE ÎN CAZ DE URGENȚĂ

Planurile interne de intervenție în caz de urgență, pregătite în temeiul art. 13 și care se transmit în temeiul art. 10 alin. (1) lit. g), includ următoarele informații, fără a se limita însă la acestea:

1. numele și funcțiile persoanelor autorizate să inițieze proceduri de urgență și ale persoanei care conduce intervenția internă în caz de urgență;
2. numele sau funcția persoanelor care au responsabilitatea de a coopera cu autoritatea sau autoritățile responsabile de planul extern de intervenție în caz de urgență;
3. o descriere a tuturor condițiilor sau evenimentelor previzibile care ar putea produce un accident major, astfel cum sunt descrise în raportul privind pericolele majore la care este anexat planul;
4. o descriere a acțiunilor care vor fi întreprinse cu scopul de a controla condițiile sau evenimentele care ar putea cauza un accident major și de a limita consecințele acestora;
5. o descriere a echipamentelor și resurselor disponibile, inclusiv pentru limitarea eventualelor scurgeri;

6. modalitățile de limitare a riscurilor pentru persoanele care se află pe instalație și pentru mediu, inclusiv modul în care sunt transmise alertele și măsurile care trebuie luate de persoane la primirea alertei;

7. în cazul unei operațiuni combinate, modalitățile de coordonare a sistemelor de evacuare și de salvare între instalațiile în cauză pentru a asigura o șansă ridicată de supraviețuire persoanelor care se află pe instalații în timpul unui accident major;

8. o estimare a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol. Condițiile de mediu care trebuie avute în vedere în acest calcul al intervenției includ:

(i) vremea, inclusiv vântul, vizibilitatea, precipitațiile și temperatura;

(ii) stările mării, marile și curenții;

(iii) prezența gheții și a resturilor;

(iv) orele de lumină naturală; precum și

(v) alte condiții de mediu cunoscute care ar putea influența eficiența echipamentelor de intervenție sau eficacitatea generală a unei acțiuni de intervenție;

9. sistemele care oferă o alertă timpurie cu privire la un accident major autorității sau autorităților responsabile cu inițierea planului extern de intervenție în caz de urgență, tipul de informații care ar trebui incluse într-o alertă inițială și sistemele de furnizare a informațiilor mai amănunțite pe măsură ce acestea devin disponibile;

10. sistemele care vizează formarea personalului în ceea ce privește obligațiile pe care trebuie să le îndeplinească și, în cazul în care este necesar, coordonarea acestora cu serviciile externe de urgență;

11. sistemele care vizează coordonarea intervențiilor interne și externe de urgență;

12. dovada privind evaluările anterioare cu privire la substanțele chimice utilizate ca agent de dispersie, care au fost efectuate pentru a reduce la minimum implicațiile asupra sănătății publice și daunele suplimentare aduse mediului.

ANEXA II

Raporturile privind operațiunile la sondă transmise în temeiul art. 14 alin. (4)

Rapoartele care se transmit autorității competente în temeiul art. 14 alin. (4) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului instalației;
2. denumirea instalației și numele și adresa operatorului sau proprietarului instalației;
3. detaliile privind identificarea sondei și orice asociere cu instalații sau infrastructură conectată;
4. un rezumat al operațiunilor efectuate de la începerea operațiunilor sau de la raportul anterior;
5. diametrul și adâncimea reală verticală și măsurată a:
 - a) oricărui puț de foraj; precum și
 - b) a oricărui tubaj instalat;
6. densitatea fluidului de foraj la momentul elaborării raportului; precum și
7. în cazul operațiunilor referitoare la o sondă existentă, starea de funcționare actuală a acesteia.

ANEXA III

Principii de organizare și funcționare ale autorității competente

în temeiul art. 8 și 9

1. PRINCIPII REFERITOARE LA ORGANIZAREA AUTORITĂȚII COMPETENTE

1. Îndeplinirea eficientă a tuturor obligațiilor atribuite autorității competente în cuprinsul prezentei legi, inclusiv măsuri de reglementare în materie de siguranță și de protecție a mediului într-un mod echitabil.
2. Obligativitatea unei declarații de politică care descrie obiectivele privind supravegherea și aplicarea legislației și obligațiile autorității competente în scopul asigurării transparenței, consecvenței, proporționalității și obiectivității în reglementarea operațiunilor petroliere offshore.
3. Finanțarea unei expertize specializate suficiente, disponibile fie intern, fie prin acorduri formale cu părți terțe, sau ambele, astfel încât autoritatea competentă să poată inspecta și investiga operațiunile, adopta măsuri de asigurare a respectării legii și gestiona rapoartele privind pericolele majore și notificările.

4. În cazul în care se face apel la surse externe de expertiză, finanțarea elaborării unor ghiduri suficiente în formă scrisă și a activității de supraveghere pentru a menține coerența abordării și pentru a asigura faptul că autoritatea competentă numită legal își păstrează responsabilitatea deplină în temeiul prezentei legi.

5. Finanțarea formării esențiale, comunicării, accesului la tehnologie, a cheltuielilor de deplasare și de ședere ale personalului autorității competente pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia și pentru a facilita cooperarea activă dintre autoritățile competente în conformitate cu art. 26.

6. Dacă este cazul, solicitarea rambursării către autoritatea competentă de către operatori sau proprietari a costului îndeplinirii atribuțiilor acesteia în temeiul prezentei legi.

7. Finanțarea și încurajarea activităților de cercetare conform atribuțiilor autorității competente prevăzute de prezenta lege.

8. Asigurarea finanțării pentru întocmirea de rapoarte de către autoritatea competentă.

2. PRINCIPII REFERITOARE LA FUNCȚIONAREA AUTORITĂȚII COMPETENTE, APLICATE DE ACEASTA ÎN EXERCITAREA EFICACE A ATRIBUȚIILOR SALE LEGALE PREVĂZUTE LA ART. 8 ȘI 9:

1. Obligativitatea unei strategii scrise care prezintă atribuțiile, prioritățile sale de acțiune, de exemplu cu privire la proiectarea și exploatarea instalațiilor, gestionarea integrității și capacitatea de pregătire și intervenție în caz de urgență, precum și modul în care aceasta este organizată.

2. Obligativitatea unor proceduri operaționale care descriu modul în care va examina și va pune în aplicare obligațiile operatorilor și ale proprietarilor prevăzute în prezenta lege, inclusiv modul în care aceasta va trata, evalua și aproba rapoartele privind pericolele majore, în care va trata notificările privind operațiunile la sondă și în care trebuie să fie stabilită frecvența inspecțiilor privind măsurile de control al pericolelor majore (inclusiv pentru mediu) referitoare la o anumită instalație sau activitate.

3. Obligativitatea unor proceduri care îi permit autorității competente să își îndeplinească atribuțiile fără a aduce atingere altor responsabilități, legate, de exemplu, de operațiunile petroliere onshore și de regimurile prevăzute în Hotărârii Guvernului nr. 1050/2006 privind cerințele minime pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor din industria extractivă de foraj.

4. În cazul în care autoritatea competentă este cuprinsă în mai multe organisme, obligativitatea unui acord formal de stabilire a mecanismelor necesare în vederea gestionării comune a autorității competente, inclusiv supravegherea, monitorizarea și revizuirile de către organele superioare de conducere, planificarea în comun și inspecția, diviziunea responsabilităților pentru gestionarea rapoartelor privind pericolele majore, investigarea comună, comunicările interne și rapoartele care urmează să fie publicate extern în comun.

5. Procedurile detaliate de evaluare a rapoartelor privind pericolele majore necesită furnizarea tuturor informațiilor faptice și de altă natură, solicitate în temeiul prezentei legi, de către operator sau proprietar. autoritățile competente se asigură că cel puțin cerințele pentru următoarele informații sunt specificate clar în ghidurile adresate operatorilor și proprietarilor:

a) toate pericolele previzibile, având potențialul de a provoca un accident major, inclusiv la adresa mediului, au fost identificate, riscurile acestora au fost evaluate și au fost identificate măsuri, inclusiv de urgență, pentru a controla riscurile;

b) sistemul de gestionare a siguranței și a mediului este descris în mod corespunzător, pentru a demonstra respectarea prezentei legi;

c) au fost descrise măsuri adecvate pentru verificarea de către organisme independente și pentru efectuarea auditului de către operator sau proprietar.

6. Atunci când efectuează o examinare amănunțită a rapoartelor privind pericolele majore, autoritatea competentă se asigură că:

a) toate informațiile faptice necesare sunt furnizate;

b) operatorul sau proprietarul a identificat toate pericolele de accidente majore previzibile în mod rezonabil, la adresa instalației și a funcțiilor acesteia, împreună cu eventualele evenimente potențiale de declanșare, precum și faptul că metodologia și criteriile de evaluare adoptate pentru evaluarea riscurilor de accidente majore, inclusiv factorii de incertitudine în analiză, au fost explicate în mod clar;

c) evaluările riscurilor au luat în considerare toate etapele relevante în ciclul de viață al instalației și au anticipat toate situațiile previzibile, inclusiv:

(i) modul în care deciziile de proiectare, descrise în notificarea privind proiectarea, au ținut seama de gestionarea riscurilor, astfel încât să asigure aplicarea principiilor inerente de siguranță și de mediu;

- (ii) modul în care se vor derula operațiunile de la instalația aflată în funcțiune;
 - (iii) modul în care operațiunile la sondă vor fi efectuate și suspendate temporar înainte de începerea producției de la o instalație de producție;
 - (iv) modul în care se vor efectua operațiuni combinate cu o altă instalație;
 - (v) modul în care instalația va fi dezafectată.
- d) modul în care se intenționează punerea în aplicare a măsurilor de reducere a riscurilor, dacă acest lucru este necesar pentru a reduce riscurile la un nivel acceptabil;
 - e) dacă, în stabilirea măsurilor necesare pentru atingerea unor niveluri acceptabile de risc, operatorul sau proprietarul a demonstrat în mod clar faptul că a ținut seama de bunele practici relevante și de o apreciere bazată pe bunele practici de inginerie, cele mai bune practici de gestionare și de principiile privind factorii umani și organizaționali;
 - f) dacă măsurile și modalitățile de detectare și intervenție rapidă și eficientă la o situație de urgență sunt clar identificate și justificate;
 - g) modul în care modalitățile și măsurile de evacuare și de salvare menite să limiteze escaladarea unui caz de urgență și să reducă impactul acestuia asupra mediului sunt integrate în mod logic și sistematic, ținând seama de condițiile probabile de urgență în care vor fi întreprinse;
 - h) modul în care cerințele sunt incorporate în planurile interne de intervenție în caz de urgență și dacă autorității competente i-a fost transmisă o copie sau o descriere adecvată a planului intern de intervenție în caz de urgență;
 - i) dacă sistemul de gestionare a siguranței și a mediului descris în raportul privind pericolele majore este adecvat pentru a asigura controlul pericolelor majore în fiecare etapă a ciclului de viață al instalației și asigură respectarea tuturor dispozițiilor legale, precum și auditul și punerea în aplicare a recomandărilor de audit;
 - j) dacă sistemul de verificare de către organisme independente este explicat clar.

ANEXA IV

Dispozițiile prevăzute de operatori și de proprietari în vederea prevenirii accidentelor majore în temeiul art. 18

1. Autoritatea competentă se asigură că operatorii și proprietarii:

a) acordă o atenție specială evaluării cerințelor de fiabilitate și de integritate cu privire la toate sistemele critice de siguranță și de mediu și își stabilesc sistemele de inspecție și de întreținere în vederea atingerii nivelului necesar de integritate privind siguranța și mediul;

b) iau măsuri adecvate pentru a se asigura, în măsura posibilului, că nu există vreo eliberare neplanificată de substanțe periculoase din conductele, navele și sistemele prevăzute pentru izolarea acestora în condiții de siguranță. Mai mult, operatorii și proprietarii se asigură că nicio defecțiune a barierei de izolare nu poate conduce la un accident major;

c) pregătesc un inventar privind echipamentele disponibile, proprietarii acestora, locația, transportul acestora și modul în care sunt distribuite pe instalație, precum și orice entități relevante pentru punerea în aplicare a planului intern de intervenție în caz de urgență. Inventarul identifică măsurile introduse pentru a garanta că echipamentele și procedurile sunt menținute în condiții de exploatare;

d) dispun de un cadru adecvat pentru monitorizarea respectării tuturor dispozițiilor statutare relevante, prin integrarea atribuțiilor lor statutare privind controlul pericolelor majore și protecția mediului în cadrul procedurilor lor standard de operare; precum și

e) acordă o atenție specială formării și menținerii unei culturi solide privind siguranța, care să implice o probabilitate ridicată de exploatare continuă în condiții de siguranță, inclusiv cu privire la asigurarea cooperării lucrătorilor, prin măsuri cum ar fi:

(i) respectarea clară a consultărilor tripartite și a acțiunilor care decurg din acestea;

(ii) încurajarea și recompensarea raportării accidentelor și a evenimentelor la limita de producere a unui accident;

(iii) cooperarea cu reprezentanții aleși în domeniul siguranței;

(iv) protecția informatorilor.

2. Autoritatea competentă garantează faptul că industria de profil cooperează cu autoritățile responsabile pentru a stabili și a pune în aplicare planul de priorități pentru dezvoltarea standardelor, a ghidurilor și a normelor care vor permite punerea în aplicare a celor mai bune practici privind prevenirea accidentelor majore și, după caz, limitarea consecințelor accidentelor majore.

ANEXA V

Selecția organismului independent de verificare și proiectarea de sisteme de verificare independente în temeiul art. 16 alin. (3)

1. Autoritatea competentă solicită operatorului sau proprietarului să asigure îndeplinirea următoarelor cerințe cu privire la independența organismului independent de verificare față de operator și de proprietar:

a) funcția pe care o are nu impune organismului independent de verificare să examineze vreun aspect legat de elementul critic de siguranță sau de mediu sau orice parte a unei instalații, a unei sonde sau a proiectului unei sonde în care acesta a fost implicat anterior activității de verificare, sau în cazul căruia obiectivitatea sa ar putea fi compromisă;

b) organismul independent de verificare este suficient de independent față de sistemul de gestionare care are în prezent sau a avut vreo responsabilitate pentru orice aspect legat de o componentă care face obiectul sistemului de verificare independentă sau de examinare a sondei, pentru a garanta faptul că va fi obiectiv în îndeplinirea funcțiilor sale în cadrul sistemului.

2. Autoritatea competentă solicită operatorului sau proprietarului să se asigure că, în ceea ce privește sistemul de verificare independentă privind o instalație sau o sondă, sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) organismul independent de verificare are competența tehnică adecvată, inclusiv, dacă este necesar, un număr suficient de membri ai personalului având o calificare adecvată și o experiență suficientă care îndeplinesc cerințele punctului 1 din prezenta Anexă;

b) sarcinile în cadrul sistemului de verificare independentă sunt alocate în mod corespunzător de către organismul independent de verificare către personalul calificat pentru îndeplinirea acestora;

c) mecanismele adecvate sunt pregătite pentru a asigura fluxul de informații între operator sau proprietar și organismul independent de verificare;

d) organismului independent de verificare i se acordă autoritate suficientă pentru a-și putea îndeplini funcțiile în mod eficient.

3. Modificările substanțiale sunt aduse la cunoștința organismului independent de verificare în vederea unei verificări suplimentare în conformitate cu sistemul de verificare independentă, iar rezultatele verificării suplimentare sunt comunicate autorității competente, la cerere.

ANEXA VI

Informații privind prioritățile de cooperare între operatori și proprietari și autoritatea competentă în temeiul art. 18 alin. (7)

Aspectele care trebuie luate în considerare pentru stabilirea priorităților de dezvoltare a standardelor și ghidurilor au efecte practice asupra prevenirii accidentelor majore și limitării consecințelor acestora. Acestea includ:

- a) îmbunătățirea integrității sondei, a echipamentelor și a barierelor pentru controlul sondei și monitorizarea eficacității acestora;
- b) îmbunătățirea izolării principale;
- c) îmbunătățirea izolării secundare care să împiedice extinderea unui accident incipient major, inclusiv a exploziilor sondelor;
- d) existența unui proces decizional fiabil;
- e) gestionarea și supravegherea operațiunilor care sunt expuse unor pericole majore;
- f) competența titularilor de posturi-cheie;
- g) gestionarea eficace a riscurilor;
- h) evaluarea privind fiabilitatea sistemelor critice de siguranță și de mediu;
- i) indicatorii principali de performanță;
- j) integrarea efectivă a sistemelor de gestionare a siguranței și a mediului între operatori și proprietari și alte entități implicate în operațiunile petroliere offshore.

ANEXA VII

Informații care trebuie incluse în planurile externe de intervenție în caz de urgență în temeiul art. 28

Planurile externe de intervenție în caz de urgență pregătite în temeiul art. 28 includ următoarele elemente, fără a se limita însă la acestea:

- a) numele și funcțiile persoanelor autorizate să inițieze proceduri de urgență, precum și ale persoanelor autorizate să conducă intervenția externă în caz de urgență;

- b) sistemele pentru primirea unor alerte timpurii privind accidentele, precum și alertele și procedurile de intervenție în caz de urgență asociate acestora;
- c) sistemele pentru coordonarea resurselor necesare în vederea punerii în aplicare a planului extern de intervenție în caz de urgență;
- d) sistemele care vizează furnizarea de asistență pentru intervenția internă în caz de urgență;
- e) o descriere amănunțită a sistemelor externe de intervenție în caz de urgență;
- f) modalitățile de furnizare a informațiilor și a recomandărilor adecvate cu privire la un accident major către persoanele și organizațiile care pot fi afectate de acesta;
- g) modalitățile de furnizare a informațiilor către serviciile de urgență din alte State Membre sau către Comisie în cazul unui accident major cu posibile consecințe transfrontaliere;
- h) modalitățile de atenuare a efectelor negative asupra florei și faunei sălbatice, atât onshore cât și offshore, inclusiv a situațiilor în care animalele contaminate cu petrol ajung la țărm înaintea scurgerilor efective.

ANEXA VIII

Informații care trebuie incluse în pregătirea planurilor externe de intervenție în caz de urgență în temeiul art. 28

1. Autoritatea sau autoritățile responsabile cu coordonarea intervenției în caz de urgență prevăd următoarele:
 - a) un inventar privind echipamentele disponibile, proprietarii, amplasamentul acestuia, mijloacele de transport și modul de distribuire al acestora la locul accidentului major;
 - b) o descriere a măsurilor instituite pentru a garanta că echipamentele și procedurile sunt menținute în condiții de funcționare;
 - c) un inventar al echipamentelor deținute de industria de profil care pot fi puse la dispoziție în caz de urgență;
 - d) o descriere a sistemelor generale de intervenție în caz de accidente majore, inclusiv competențele și responsabilitățile tuturor părților implicate și ale organismelor responsabile cu întreținerea unor astfel de sisteme;

e) măsuri pentru a garanta faptul că echipamentele, personalul și procedurile sunt disponibile și actualizate și un număr suficient de membri ai personalului format este disponibil în orice moment;

f) dovada privind evaluările anterioare cu privire la mediu și sănătate ale oricărei substanțe chimice prevăzute a fi utilizată ca agent de dispersie.

2. Planurile externe de intervenție în caz de urgență explică în mod clar rolul autorităților, al serviciilor de urgență, al coordonatorilor și al altor factori care participă în mod activ la intervenția în caz de urgență, astfel încât cooperarea să fie asigurată în toate intervențiile în caz de accidente majore.

3. Sistemele includ dispoziții pentru a interveni în situații în care Statul Membru ar putea să nu facă față în cazul unui accident major sau care ar putea depăși frontierele acestuia prin:

a) schimbul de planuri externe de intervenție în caz de urgență cu Statele Membre învecinate și Comisie;

b) întocmirea inventarelor la nivel transfrontalier privind activele în caz de intervenție, atât cele deținute de industria de profil, cât și cele publice, precum și toate adaptările necesare pentru a asigura compatibilitatea echipamentelor și procedurilor între țările învecinate și Statele Membre;

c) proceduri pentru recurgerea la mecanismul Uniunii de protecție civilă;

d) planificarea unor exerciții transfrontaliere de intervenție externă în caz de urgență.

ANEXA IX

Schimbul de informații și transparența

1. Formatul comun de raportare a datelor pentru indicatorii privind pericolele majore permite compararea informațiilor de la autoritățile competente și de la operatorii și proprietarii individuali.

2. Printre informațiile care urmează să fie partajate de autoritățile competente și de operatori și proprietari se numără:

a) scurgerile neintenționate de petrol, gaze sau alte substanțe periculoase, în stare de ardere sau nu;

b) pierderea controlului asupra sondei, situație care necesită declanșarea echipamentelor de control ale sondei, sau defecțiunea unei bariere la sondă, necesitând înlocuirea sau reparația acesteia;

c) defecțiunea unui element critic de siguranță și de mediu;

d) pierderea semnificativă a integrității structurale sau pierderea protecției împotriva efectelor incendiului sau exploziei, ori pierderea menținerii poziției în cazul unei instalații mobile;

e) navele aflate pe o traiectorie de coliziune și coliziunile efective ale navelor cu o instalație offshore;

f) accidente implicând elicoptere care se produc pe instalațiile offshore sau în apropierea acestora;

g) orice accident mortal;

h) orice vătămare gravă a cinci sau mai multe persoane afectate de același accident;

i) orice evacuare a personalului;

j) un incident de mediu major.

3. Rapoartele anuale care trebuie transmise de autoritatea competentă în temeiul art. 24 conțin cel puțin următoarele informații:

a) numărul, vechimea și amplasamentul instalațiilor;

b) numărul și tipul de inspecții și investigații efectuate, orice măsuri de asigurare a respectării legii sau condamnări;

c) datele referitoare la incidente în conformitate cu sistemul comun de raportare prevăzut la art. 22;

d) orice modificare majoră adusă cadrului de reglementare offshore;

e) comportamentul operațiunilor petroliere offshore în raport cu prevenirea accidentelor majore și limitarea consecințelor acestora, în eventualitatea producerii.

4. Informațiile menționate la punctul 2 constau în informații atât factive, cât și analitice cu privire la operațiunile petroliere și nu sunt ambigue. Informațiile și datele sunt furnizate astfel încât performanța operatorilor și proprietarilor individuali să poată

fi comparată în cadrul Statului Membru, iar performanța industriei de profil în ansamblu să poată fi comparată între Statele Membre.

5. Informațiile colectate și agregate menționate la punctul 2 permit Statelor Membre furnizarea unui avertisment prealabil cu privire la deteriorarea potențială a barierelor critice pentru siguranță și mediu, precum și luarea unor măsuri preventive. Informațiile demonstrează, de asemenea, eficacitatea generală a măsurilor și a controalelor puse în aplicare de operatorii și de proprietarii individuali, precum și de industria de profil în ansamblu, în special pentru a preveni accidentele majore și pentru a reduce la minimum riscurile pentru mediu.

6. Pentru a respecta cerințele art. 23, este elaborat un format simplificat pentru a facilita publicarea datelor relevante în temeiul punctului 2 din prezenta Anexă și pregătirea rapoartelor în temeiul art. 24, într-un mod care să fie ușor accesibil publicului și care să faciliteze compararea transfrontalieră a datelor.

ANEXA X

Autorități naționale responsabile de siguranța operațiunilor petroliere offshore în baza art. 8 alin. (9)

1. Ministerul Afacerilor Interne, direct sau prin structurile aflate în subordonare/coordonare cu atribuții legale în acest domeniu.
2. Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului, direct sau prin structurile aflate în subordonare/coordonare cu atribuții legale în acest domeniu.
3. Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, direct sau prin structurile aflate în subordonare/coordonare cu atribuții legale în acest domeniu.
4. Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, direct sau prin structurile aflate în subordonare/coordonare cu atribuții legale în acest domeniu.
5. Ministerul Transporturilor, direct sau prin structurile aflate în subordonare/coordonare cu atribuții legale în acest domeniu.